

“NORMES DEONTOLÒGIQUES COMUNS A LA PROFESSION VETERINÀRIA CATALANA”.

ÍNDEX:

CAPÍTOL I : DISPOSICIONS GENERALS.

- Art. 1.- Normativa aplicable.
- Art. 2.- Àmbit d'aplicació.
- Art. 3.- Àmbit d'actuació dels veterinaris.
- Art. 4.- Drets i obligacions dels veterinaris. Principis de llibertat, independència i lliure competència.
- Art. 5.- Llengua pròpia i llengües oficials.

CAPÍTOL II : L'ACCES A L'EXERCICI DE LA COL LEGIACIÓ.

- Art. 6.- Obligatorietat de la col legiació.
- Art. 7.- Requisits de la col legiació.
- Art. 8.- Incapacitat per exercir la professió veterinària.
- Art. 9.- Incompatibilitat per exercir la professió veterinària.
- Art. 10.- Resolució de les sol·licituds d'incorporació.
- Art. 11.- Pèrdua de la condició de col·legiat.
- Art. 12.- Suspensió o inhabilitació de l'exercici professional.
- Art. 13.- Comunicació de dades personals, domicili i adreces a efectes de notificacions.
- Art. 14.- Assegurança de responsabilitat professional.

CAPÍTOL III : LES PRÀCTIQUES D'APRENENTATGE A CONSULTES, CLÍNQUES, HOSPITALS O A D'ALTRES CENTRES VETERINARIS.

- Art. 15.- Definició de les pràctiques d'aprenentatge i règim aplicable.
- Art. 16.- Requisits per ser tutor i veterinari en pràctiques.
- Art. 17.- Drets i obligacions del tutor.
- Art. 18.- Drets i obligacions del veterinari en pràctiques.
- Art. 19.- Causes d'extinció de les pràctiques d'aprenentatge.
- Art. 20.- Organització i control col·legial de les pràctiques d'aprenentatge.
- Art. 21.- Mesures incentivadores.

CAPÍTOL IV : LES RELACIONS ENTRE ELS VETERINARIS I ELS CLIENTS.

- Art. 22.- Llibertat i independència del veterinari.
- Art. 23.- lliure elecció del veterinari.
- Art. 24.- Informació al client.
- Art. 25.- Dret del veterinari d'acceptar o rebutjar l'encàrrec.
- Art. 26.- Autoritzacions per intervencions quirúrgiques i d'eutanàsies.

CAPÍTOL V : LES RELACIONS ENTRE VETERINARIS.

- Art. 27.- Principi de lliure competència.
- Art. 28.- Obligacions del veterinari envers els altres veterinaris.
- Art. 29.- Reclamacions derivades de l'exercici de la professió.

CAPÍTOL VI : EL SECRET PROFESSIONAL.

- Art. 30.- Naturalesa de dret i deure.

- Art. 31.- Àmbit objectiu, subjectiu i temporal.
- Art. 32.- Aixecament.
- Art. 33.- Protecció del Col·legi.

CAPÍTOL VII : LA PUBLICITAT.

- Art. 34.- Normativa aplicable.
- Art. 35.- Licitud de la publicitat.
- Art. 36.- Publicitat il·lícita.
- Art. 37.- Utilització de logotips i/o eslògans institucionals.
- Art. 38.- Control de la publicitat dels veterinaris.
- Art. 39.- Consulta facultativa sobre la licitud de la publicitat.
- Art. 40.- Requeriment de cessació de publicitat il·lícita.
- Art. 41.- Publicitat institucional.

CAPÍTOL VIII : ELS HONORARIS.

- Art. 42.- Dret del veterinari als honoraris.
- Art. 43.- Llibertat en la fixació d' honoraris.
- Art. 44.- Pressupost.
- Art. 45.- Provisió de fons.
- Art. 46.- Factura d' honoraris.
- Art. 47.- Les normes col·legials d'honoraris.

CAPÍTOL IX : LES SOCIETATS PROFESSIONALS DE VETERINARIS.

- Art. 48.- Exercici individual i col·lectiu.
- Art. 49.- Exercici individual.
- Art. 50.- Exercici col·lectiu.
- Art. 51.- Normativa aplicable.
- Art. 52.- Àmbit d'aplicació.
- Art. 53.- Llibertat de constitució i d'elecció de forma societària.
- Art. 54.- Objecte social.
- Art. 55.- Denominació social.
- Art. 56.- Socis i administradors.
- Art. 57.- Exercici i imputació de l'activitat.
- Art. 58.- Responsabilitat.
- Art. 59.- Forma del contracte.
- Art. 60.- Inscripció al Registre col·legial.

CAPÍTOL X : EXERCICI DE LA PROFESSIONI PER COMPTE ALIENA.

- Art. 61.- Exercici per compte aliena.
- Art. 62.- Requisits per l'exercici per compte aliena.

CAPÍTOL XI : EXERCICI DE LA PROFESSIONI PELS VETERINARIS LLIURES, ASSALARIATS O ASSESSORS QUE COMPATIBILITZEN LLUR EXERCICI AMB LA FUNCIO PÚBLICA.

- Art. 63.- Concepte.
- Art. 64.- Obligacions i compatibilitats.
- Art. 65.- Obligacions especials.
- Art. 66.- Delimitació de funcions.

CAPÍTOL XII : CANVI DE VETERINARI PER PART DEL CLIENT.

- Art. 67.- Dret del client a canviar de veterinari.
- Art. 68.- Obligacions del nou veterinari.
- Art. 69.- Obligació de l'antic veterinari.
- Art. 70.- Efectes del canvi de veterinari.

CAPÍTOL XIII : LA FORMACIÓ.

- Art. 71.- Etapes en la formació del veterinari.
- Art. 72.- Formació continuada.
- Art. 73.- Formació especialitzada.
- Art. 74.- Promoció de l'accés dels nous col·legiats a la vida professional.
- Art. 75.- Competència dels Col·legis.
- Art. 76.- Competències del Consell.

CAPÍTOL XIV : FARMÀCIA VETERINÀRIA.

- Art. 77.- Legislació sobre productes farmacèutics.
- Art. 78.- Cessió de medicaments.
- Art. 79.- Medicaments d'ús veterinari per consum humà.
- Art. 80.- Recepta veterinària.

CAPÍTOL XV : DOCUMENTS COL·LEGIALS OFICIALS.

- Art. 81.- Elaboració i aprovació.
- Art. 82.- Obligacions dels veterinaris en l'expedició de certificacions i d'altres documents.
- Art. 83.- Falsedat o inexactitud.

CAPÍTOL XVI : DE LES PUBLICACIONS CIENTÍFIQUES.

- Art. 84.- Elaboració i difusió de publicacions.
- Art. 85.- Autoria de les publicacions.

CAPÍTOL XVII : LA INVESTIGACIÓ.

- Art. 86.- Normes de la investigació.

CAPÍTOL XVIII : LA PERITACIÓ.

- Art. 87.- Elaboració.
- Art. 88.- Regulació.

CAPÍTOL XIX : RESPONSABILITAT DISCIPLINÀRIA.

- Art. 89.- Responsabilitat disciplinària dels veterinaris.
- Art. 90.- Potestat disciplinària dels Col·legis i del Consell.
- Art. 91.- Òrgans competents per a l'exercici de la potestat disciplinària.
- Art. 92.- Principi de tipicitat.
- Art. 93.- Infraccions molt greus.
- Art. 94.- Infraccions greus.
- Art. 95.- Infraccions lleus.
- Art. 96.- De les sancions disciplinàries.
- Art. 97.- Dels criteris per a la seva imposició.
- Art. 98.- Causes d'extinció de la responsabilitat disciplinària.

Art. 99.- Prescripció.
Art. 100.- Rehabilitació per caducitat de l' anotació.
Art. 101.- Rehabilitació de la sanció d'expulsió.
Art. 102.- Àmbit d'aplicació del procediment disciplinari.
Art. 103.- Concurrencia de sancions i independència dels procediments.
Art. 104.- Mesures de caràcter provisional.
Art. 105.- Tramitació del procediment.
Art. 106.- Notificacions.
Art. 107.- Ampliacions i pròrrogues de terminis.
Art. 108.- Drets dels col·legiats en el procediment disciplinari.
Art. 109.- Formes d'iniciació del procediment.
Art. 110.- De les denúncies.
Art. 111.- Actuacions o diligències prèvies.
Art. 112.- Els acords d'iniciació del procediment de les actuacions.
Art. 113.- Instrucció i plec de càrrecs.
Art. 114.- Reconeixement de l'infractor.
Art. 115.- Mitjans i pràctica de la prova.
Art. 116.- Proposta de resolució.
Art. 117.- Tràmit d'audiència i elevació de la proposta de resolució.
Art. 118.- Formes de finalització de l'expedient disciplinari.
Art. 119.- Resolució del procediment.
Art. 120.- Caducitat del procediment.
Art. 121.- Execució i suspensió de les sancions disciplinàries.
Art. 122.- Publicitat i efectes de les sancions disciplinàries.
Art. 123.- Iniciació del procediment abreujat.
Art. 124.- Instrucció del procediment abreujat.
Art. 125.- Resolució del procediment abreujat.
Art. 126.- Objecte dels recursos.
Art. 127.- Actes que posen fi a la via administrativa.
Art. 128.- Motius d'impugnació.
Art. 129.- Interposició dels recursos.
Art. 130.- Audiència de les persones interessades.
Art. 131.- Resolució dels recursos.

Disposició addicional.

Disposició transitòria.

Disposició derogatòria.

Disposició final.

Manel Giménez i Jordana, Secretari del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la seva sessió de dia 27 de maig de 2002, el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya va aprovar el nou text definitiu de les “Normes Deontològiques Comuns a la Professió Veterinària” que a continuació es transcriu literalment:

“El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, atès el que disposa l'article 16, apartat b) de la Llei 13/1982, de 17 de desembre, de Col·legis Professionals, vigent a Catalunya ha resultat aprovar les presents “Normes Deontològiques Comuns a la Professió Veterinària”.

D'aquesta manera el Consell compleix la funció coordinadora entre els diversos Col·legis que l'integren, prevista en l'article 45 del Reglament de Col·legis Professionals de Catalunya, aprovat pel Decret 329/1983, de 7 de juliol, sense perjudici de que cada Col·legi estableixi en els seus Estatuts els tipus de faltes i sancions corresponents.

Les presents Normes Deontològiques es limiten exclusivament al territori de Catalunya. En tot moment es respectaran les oportunes vinculacions amb el “Consejo General de Colegios Veterinarios de España” i es mantindran les relacions de col·laboració i coordinació corresponents per a la millor defensa dels interessos i drets comuns de la professió veterinària.

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1.- Normativa aplicable.

1.1. L'exercici de la professió veterinària a Catalunya es regirà per les presents Normes Deontològiques Comuns a la Professi33 Veterinària, sens perjudici de l'aplicaci33, quan correspongui, de la normativa auton33mica catalana, de la normativa estatal b33sica i de la normativa comunitària.

1.2.- L'organitzaci33 del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya i de cadascun d'aquests Col·legis es regirà, respectivament, per la normativa del Consell i per la normativa del corresponent Col·legi, sens perjudici de l'aplicaci33, quan correspongui, de la normativa auton33mica catalana, de la normativa estatal b33sica i de la normativa comunitària.

Article 2.- Àmbit d'aplicaci33.

Les presents Normes Deontol33giques s'aplicaran als veterinaris que, de forma habitual o ocasional, exerceixin la professió veterinària a Catalunya, estiguin o no incorporats a qualsevol dels Col·legis de Veterinaris catalans.

Article 3.- Àmbit d'actuaci33 dels veterinaris.

3.1.- Els veterinaris estan habilitats per exercir una o varies de les activitats professionals següents:

- El coneixement i pràctica de les bases, tècniques i coneixements biol33gics i tècnics en les que es fonamenta la producci33, manteniment i explotaci33 dels animals domèstics i de renda, així com la sanitat i la nutrici33 animal.
- La medicina dels animals i les seves relacions amb la salut humana, així com tota activitat relacionada amb la vida dels animals.
- L'obtenci33, la industrialitzaci33, la tipificaci33 i venda del productes animals i vegetals, amb les seves implicacions sanitàries, tecnol33giques i econ33miques, així com de les indústries i processos.
- La docència i la investigaci33 biol33giques, biomèdiques, i en matèria de protecci33 de la salut.
- La intervenci33 en salut pública i en la protecci33 i el manteniment de la flora i fauna i dels ecosistemes naturals.

3.2.- En desenvolupament de l'anterior apartat, i a títol merament enunciatiu i no limitatiu, cal entendre que els veterinaris estan habilitats per a l'actuaci33 professional en els següents àmbits:

- Protecci33 i assistència clínica als animals.
- Vigilància veterinària i sanitària respecte dels productes d'origen animal i vegetal pel consum humà i animal pel que fa a les fases de producci33 i transformaci33, dels processos de conservaci33 i de la seva circulaci33 i comercialitzaci33.
- Planificaci33, organitzaci33 i direcci33 tècnica i sanitària d'explotacions agropequàries.
- Formulaci33 d'opinions tècniques sobre afers de l'àmbit de les disciplines que son competència dels veterinaris, o d'altres àrees científiques on posseeixi coneixements especialitzats legalment reconeguts.
- Qualsevol altres actuacions que, atenent a les circumstàncies, pugin ser realitzades per persones amb formaci33 científica, tècnica i professional especialitzada en l'àmbit de les ciències veterinàries, com investigaci33 científica, docència i d'altres.

- La direcció o participació en programes promoguts per Administracions Públiques o Entitats Privades dirigits a la salut pública, la conservació del medi ambient, la protecció dels consumidors, la higiene alimentària, la producció animal i el desenvolupament ramader.

En general els veterinaris estan capacitats per actuar en el camp de la medicina i producció animal de les espècies domèstiques i de renda, incloses les silvestres, i en el camp de la higiene i tecnologia dels aliments, en particular en els aliments d'origen animal i en els vegetals de tradicional competència veterinària.

3.3.- L'habilitació dels veterinaris per a la seva actuació professional, segons ha estat descrita en els apartats anteriors, s'entén sempre d'acord amb la normativa vigent i les prohibicions i limitacions legals que es prevegin a cada moment.

3.4.- La professió podrà exercir-se en les següents formes:

3.4.1.- Com a professional lliure.

3.4.2.- Com a professional assalariat o vinculat a entitats públiques o privades.

Article 4.- Drets i obligacions dels veterinaris. Principis de llibertat, independència i lliure competència.

4.1. Els veterinaris tenen els següents drets bàsics:

4.1.1.- Exercir lliurement la seva activitat en el respecte i consideració envers a d'altres companys i a la societat, amb les limitacions que estableixin les presents Normes Deontològiques Comuns i la legislació vigent.

4.1.2.- Exercir la professió basada en el coneixement científic. El manteniment i l'actualització d'aquest coneixement és un dret.

4.1.3.- Guardar el secret professional en quantes informacions confidencials arribin al seu coneixement per raó de qualsevol de les modalitats d'actuació professional, en el marc de la legislació vigent.

4.1.4.- Disposar de plena llibertat professional i gaudir de les condicions tècniques i morals que li permetin poder exercir la seva activitat professional.

4.1.5.- Ser tractat amb el degut respecte i consideració en la realització de la seva activitat professional.

4.1.6.- Participar en les activitats col·legials que es realitzin.

4.2.- Els veterinaris tenen els següents deures i obligacions bàsics:

4.2.1.- Complir escrupolosament, en la seva activitat professional, amb els deures imposats en cada moment per les lleis i reglaments, els estatuts, reglaments, acords i resolucions del seu Col·legi Veterinari i del Consell, així com els que estableixen aquestes normes. Així mateix també està obligat al compliment de les normes reguladores de les activitats professionals que s'exerceixen en virtut de convenis subscriïts entre el Col·legi i/o Consell i qualsevol administració pública.

4.2.2.- Exercir la seva professió amb respecte a la comunitat, el Col·legi i Consell, els demandants dels seus serveis, i els altres companys.

4.2.3.- Respectar el dret de tota persona a elegir lliurement el seu veterinari, a excepció dels casos que ho estableixi la llei i/o autoritat competent.

4.2.4.- Exercir la seva activitat en condicions que no comprometin la qualitat de les atencions i dels actes professionals.

4.2.5.- Declarar només les competències i mèrits que tingui o estigui en possessió, així com no emparar-se en títols falsos o que es prestin a confusió.

4.2.6.- Abstenir-se de realitzar actuacions per a les quals no estigui capacitada o no disposi dels mitjans per tal de portar a terme les actuacions necessàries. En aquest cas, informarà al client o entitat

que li demani la prestació dels seus serveis que se li faciliti la millor solució, recurrent, en el seu cas, a un altre company competent en la matèria.

4.2.7.- Procurar la major eficàcia en l'exercici de la seva activitat.

4.2.8.- No col·laborar amb empreses industrials, comercials o de qualsevol altre tipus, que puguin limitar la seva independència professional.

4.2.9.- No podrà immiscir-se en l'actuació professional que es presti per un altre veterinari a un client, excepte en casos d'urgència degudament justificats, a petició motivada del client o per imperatiu legal.

4.2.10.- No podrà exercir, de forma exclusiva o al mateix temps que la seva professió, qualsevol altra activitat en la que els interessos entrin en conflicte amb els seus drets i deures deontològics.

4.2.11.- No podrà fomentar, facilitar, emparar ni encobrir l'intrusisme professional. Té el deure i l'obligació de denunciar-ho i impedir-ho.

4.2.12.- Negar-se a realitzar prestacions professionals contra els preceptes d'aquestes normes. També té l'obligació d'informar de les mateixes al Col·legi Veterinari i/o Consell.

4.2.13.- Guardar el secret professional.

4.2.14.- Abstenir-se de realitzar tot acte que suposi una desconsideració envers als companys o cap a la professió veterinària.

4.2.15.- Prestar ajut a la sol·licitud de la mateixa per un altre company, sempre que aquesta sigui justificada i no s'aparti dels preceptes de les presents normes.

4.2.16.- Mantenir permanentment actualitzats els seus coneixements científics i tècnics en l'exercici de la seva professió, en la mesura del possible.

4.2.17.- Utilitzar el formularis i documents oficials establerts pels Col·legis i el Consell. En aquest cas els complimentarà de la forma més detallada i exacta possible, evitant la falsedat, inexactitud i menció de fets no constats personalment o documental.

4.2.18.- No obtenir avantatges professionals des d'un lloc o càrrec administratiu.

4.3.- En cas que en el seu exercici professional el veterinari constati que els seus drets es veuen vulnerats, haurà de posar-ho en coneixement dels Col·legis Veterinaris i/o del Consell, els quals realitzaran les corresponents actuacions per tal de garantir els abans esmentats drets. Els Col·legis Veterinaris i el Consell dispensaran la protecció que requereixi l'exercici de la pràctica de l'activitat professional veterinària.

4.4.- En el seu exercici professional els veterinaris compliran les Normes Deontològiques aplicables i actuaran sota els principis de llibertat i independència, com també sota el principi de lliure competència amb altres veterinaris i professionals.

Article 5.- Llengua pròpia i llengües oficials.

5.1.- El català és la llengua pròpia dels Col·legis de Veterinaris de Catalunya i del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya i, per tant, és la llengua d'ús normal i ordinari. A més, el català es la llengua oficial d'aquestes corporacions, com també ho és el castellà.

5.2.- Els Col·legis i el Consell impulsaran la normalització de l'ús del català. En concret, aquestes Corporacions promouran l'edició en català de la seva normativa i de qualsevol altre material relacionat amb la professió veterinària.

CAPÍTOL II

L'ACCÉS A L'EXERCICI DE LA PROFESSIONI VETERINÀRIA

Article 6.- Obligatorietat de la col·legiació.

6.1.- És un requisit indispensable per a l'exercici de la professió veterinària estar incorporat al corresponent Col·legi de Veterinaris.

6.2.- La incorporació a un sol Col·legi, que serà el del domicili professional únic o principal del veterinari, serà suficient per poder exercir a tot el territori català, sens perjudici dels requisits que el Consell pugui establir en matèria de comunicacions fora de l'àmbit territorial de col·legiació.

6.3. Els veterinaris hauran de consignar en totes les seves actuacions el seu nom i cognoms, el número de col·legiat precedit de la lletra corresponent al seu Col·legi i el Col·legi Veterinari d'adscripció.

Article 7.- Requisits de la col·legiació.

7.1.- Per a la incorporació a un Col·legi de Veterinaris de Catalunya s'hauran d'acreditar com a mínim les següents condicions:

- a) Tenir la nacionalitat d'algun dels Estats membres de la Unió Europea, sempre que es compleixin els requisits exigits a aquests efectes per la normativa vigent. Els nacionals de països no comunitaris, amb la finalitat d'exercir com a veterinaris en la pràctica privada, podran col·legiar-se, sempre i quan acreditin documentalment l'equivalència del títol de veterinària del seu país amb el de l'Estat espanyol o, en el seu defecte, l'homologació del seu títol per part del Ministeri corresponent.
- b) Ser major d'edat.
- c) Posseir el títol de llicenciat en Veterinària.
- d) No estar incurs en causa d'incapacitat.
- e) No estar incurs en causa d'incompatibilitat per exercir a professió veterinària.
- f) No tenir antecedents penals que inhabilitin per exercir la professió veterinària.
- g) Satisfer la corresponent quota d'ingrés i les que estableixi el Col·legi corresponent.

7.2.- En cas de reincorporació d'un antic col·legiat que per qualsevol motiu hagués perdut la condició de tal, s'hauran d'acreditar les condicions descrites a l'apartat anterior en el moment de la seva reincorporació.

7.3.- A més s'hauran de complir els requisits que estableixin de manera més extensa els Estatuts del Col·legi Veterinari català corresponent.

Article 8.- Incapacitat per exercir la professió veterinària.

8.1.- Són circumstàncies determinants de la incapacitat per exercir la professió de veterinari:

- a) Les sancions disciplinàries fermes que comportin la suspensió de l'exercici professional o l'expulsió del Col·legi de Veterinaris corresponent.
- b) La incapacitat declarada judicialment.
- c) La inhabilitació o suspensió expressa per exercir en virtut de resolució judicial o corporativa ferma.
- d) Els impediments que, per la seva naturalesa o intensitat, impossibilitin el compliment de les tasques i funcions de veterinari.

8.2.- Les incapacitats desapareixeran quan cessin les circumstàncies que les hagin motivat o s'hagi extingit la responsabilitat disciplinària.

Article 9.- Incompatibilitat per exercir la professió veterinària.

9.1.- L'exercici de a professió veterinària és incompatible:

- a) Amb les funcions i càrrecs públics de l'Estat i de qualsevol de les Administracions públiques, siguin estatals, autonòmiques, locals o institucionals, quan la seva normativa reguladora estableixi expressament aquesta incompatibilitat.
- b) Amb l'exercici de les professions en relació a les quals la legislació estableixi expressament aquesta incompatibilitat.

9.2.- Amb caràcter general, l'exercici de la professió veterinària és incompatible amb l'exercici d'una altra professió o activitat que:

- a) Pugui estar en contradicció amb les obligacions d'aquestes Normes Deontològiques Comuns, o
- b) Pugui produir un conflicte d'interessos amb altres veterinaris, de manera que proporcioni al qui l'exerceix mitjans de competència deslleial respecte dels altres.

9.3.- El veterinari a qui afecti alguna de les causes d'incompatibilitat haurà de comunicar-ho al Col·legi i cessar immediatament la situació d'incompatibilitat.

Article 10.- Resolució de les sol·licituds d'incorporació.

10.1.- La Junta de Govern del Col·legi, dintre del termini màxim de dos mesos, haurà de prendre i comunicar l'acord d'incorporació, o bé la seva denegació. S'entendrà admesa la sol·licitud en el cas que transcorri aquest termini sense que recaigui resolució.

10.2.- El Degà o persona delegada per ell podrà, en casos d'urgència, acordar la incorporació amb caràcter provisional, sens perjudici de sotmetre-ho a la Junta amb posterioritat.

10.3.- En tot cas, no es podrà denegar la incorporació als professionals que reuneixin el requisits exigits en aquestes Normes Deontològiques Comuns.

10.4.- Els veterinaris col·legiats disposaran d'un document identificatiu o carnet col·legial realitzat pel Consell/Col·legi, amb la finalitat de poder acreditar en tot moment la seva condició de col·legiat.

10.5.- Els nous veterinaris que s'incorporin se'ls facilitarà per part del Col·legi al qual s'hagin inscrits còpia de les disposicions i reglaments que regulen el seu Col·legi i el Consell.

Article 11.- Pèrdua de la condició de col·legiat.

11.1.- La condició de col·legiat es perdrà per les següents causes:

- a) Defunció.
- b) Declaració judicial d'incapacitat.
- c) Expulsió com a conseqüència del compliment d'una sanció disciplinària ferma que la comporti.
- d) Condemna ferma que comporti la inhabilitació per exercir la professió de veterinari.

- e) Baixa voluntària comunicada per escrit.
- f) Baixa forçosa per incompliment de l'obligació de pagament de les quotes ordinàries o extraordinàries i de les restants càrregues col legials.

11.2.- La pèrdua de la condició de col·legiat no alliberarà del compliment de les obligacions econòmiques vençudes, les quals es podran exigir als interessats o als seus hereus.

11.3.- En relació a la baixa forçosa per incompliment de les obligacions econòmiques, la seva efectivitat estarà condicionada a la prèvia instrucció d'un expedient sumari, que comportarà un requeriment escrit a l'afectat, perquè, dintre del termini que es fixi, es posi al corrent dels descoberts. Passat el termini sense compliment, es prendrà l'acord de baixa, que haurà de notificar-se de forma expressa a l'interessat. El veterinarí podrà rehabilitar els seus drets pagant el deute, els seus interessos al tipus legal i la quantitat que correspongui satisfer en concepte de reincorporació.

Article 12.- Suspensió o inhabilitació de l'exercici professional.

12.1.- La suspensió o la inhabilitació per a l'exercici professional no comprèn la pèrdua de la condició de col·legiat, sinó que la persona afectada continuarà pertanyent al Col·legi, amb la limitació de drets que la causa o acord de suspensió o d'inhabilitació hagin produït.

12.2.- La suspensió o la inhabilitació s'hauran de comunicar al Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya i al "Consejo General de Colegios Veterinarios de España". El Consell portarà un registre de les sancions que comportin la suspensió o la inhabilitació.

Article 13.- Comunicació de dades personals, domicili i adreces a efectes de notificacions.

13.1.- Els veterinaris hauran de comunicar al Col·legi corresponent el seu domicili habitual, d'altres adreces, el/s lloc/s de l'exercici professional i les seves adreces de correu electrònic per a notificacions a tots els efectes col·legials.

13.2.- Així mateix qualsevol canvi de les seves dades personals o adreces, perquè produeixi efectes, haurà de ser comunicat expressament per un mètode fefaent.

13.3.- Els Col·legis i el Consell, en els seus respectius àmbits, portaran un registre de tots els col·legiats.

Article 14.- Assegurança de responsabilitat professional.

14.1.- Els veterinaris hauran de disposar d'una assegurança de responsabilitat professional que cobreixi de forma adequada els riscos que assumeixen en l'exercici de la professió.

14.2.- Els Col·legis hauran de contractar una assegurança col·lectiva de responsabilitat professional que cobreixi en una quantitat mínima els riscos que assumeixen els veterinaris incorporats al respectiu Col·legi, sens perjudici que aquests puguin individualment ampliar la cobertura d'aquesta assegurança col·lectiva mitjançant la contractació d'una assegurança individual complementària.

CAPÍTOL III

PRÀCTIQUES D'APRENENTATGE A CONSULTES, CLÍNiques, HOSPITALS O A D'ALTRES CENTRES VETERINARIS.

Article 15.- Definició de les pràctiques i règim aplicable.

15.1.- Les pràctiques d'aprenentatge són un contracte d'arrendament de serveis en virtut del qual un veterinari amb experiència, anomenat tutor, encarrega a un altre veterinari sense experiència, anomenat veterinari en pràctiques, la realització, sota la seva direcció i supervisió, d'activitats pròpies de l'exercici de la professió veterinària, a canvi de satisfer-li una remuneració mixta, en part en espècie, consistent en l'aprenentatge pràctic de la professió o en l'adquisició d'una determinada especialització, i en part dinerària, consistent en una retribució acordada, la qual haurà de ser digna i atendre tant el temps esmerçat pel veterinari en pràctiques, com les activitats que hagi desenvolupat.

15.2.- Els tutors i veterinaris en pràctiques que decideixin vincular-se mitjançant un contracte de pràctiques estaran subjectes al règim establert en el present Capítol, sens perjudici de la vigència de l'autonomia de la voluntat de les parts en tot allò no regulat.

15.3.- Els veterinaris en pràctiques no podran ser tinguts en compte per a comptabilitzar i justificar el nombre mínim de veterinaris exigits a un centre veterinari pels reglaments per a l'exercici de la clínica de petits animals. Tampoc podran realitzar activitats per al tutor que suposin exercir la pràctica veterinària sense la supervisió directa d'aquest últim i, en concret, no podran fer urgències sense que també estigui físicament present el seu tutor.

Article 16.- Requisits per ser tutor i veterinari en pràctiques.

16.1.- El tutor haurà de ser un veterinari amb un mínim de set anys d'experiència en l'exercici de la professió. Excepcionalment, podrà ser tutor aquell veterinari amb menys de set anys d'experiència, sempre que ho aprovi el Col·legi corresponent. En el cas que les pràctiques hagin de tenir algun efecte acadèmic, el tutor haurà d'obtenir l'autorització de la Universitat i del Col·legi provincial.

16.2.- El veterinari en pràctiques haurà de ser un veterinari amb un màxim de cinc anys des de la seva col·legiació com a exercent. El tutor només podrà contractar un veterinari en pràctiques per any. Excepcionalment, el tutor podrà contractar més d'un veterinari en pràctiques per any, sempre que ho aprovi el Col·legi corresponent. El contracte de pràctiques tindrà una durada màxima de tres anys i haurà de portar el vist-i-plau del Col·legi provincial.

Article 17.- Drets i obligacions del tutor.

17.1.- El tutor gaudeix dels següents drets:

- a) Encarregar al veterinari en pràctiques la realització d'activitats pròpies de veterinari.
- b) Percebre del client la remuneració corresponent a l'activitat desenvolupada pel veterinari en pràctiques sota la seva supervisió i direcció.

17.2.- El tutor haurà de complir les següents obligacions:

- a) Dirigir i supervisar l'activitat del veterinari en pràctiques, impartint-li les corresponents instruccions i explicacions, sense que pugui destinar-lo a tasques auxiliars impròpies de la professió.

- b) Proporcionar al veterinari en pràctiques una formació pràctica de la professió, segons la disponibilitat del tutor.
- c) Satisfer puntualment al veterinari en pràctiques la remuneració pactada, prèvia presentació de la corresponent factura.
- d) No exigir al veterinari en pràctiques cap tipus de remuneració a canvi de la les pràctiques d'aprenentatge.

Article 18.- Drets i obligacions del veterinari en pràctiques.

18.1.- El veterinari en pràctiques gaudeix dels següents drets:

- a) Obtenir la direcció i supervisió del tutor en relació a les activitats que realitzi.
- b) Rebre una formació pràctica de la professió, segons la disponibilitat del tutor, sens perjudici de la formació que el veterinari en pràctiques pugui rebre de les Corporacions i Institucions adients.
- c) Percebre puntualment del tutor la remuneració pactada.
- d) Assistir a les entrevistes del tutor amb clients, si el client no s'hi oposa, com també a les intervencions i altres actuacions clíniques que realitzi el tutor.
- e) Utilitzar les infraestructures del Centre Veterinari (Consultori, Clínica o Hospital) del tutor per als seus propis assumptes, sempre que compti amb el consentiment exprés del tutor, i respectant en tot cas l'organització interna i la preferència de les tasques pròpies de les pràctiques d'aprenentatge.

18.2.- El veterinari en pràctiques haurà de complir les següents obligacions:

- a) Realitzar l'activitat pròpia de veterinari que li encomani el tutor.
- b) Subjectar-se a la normativa professional aplicable als veterinaris.
- c) Abstenir-se de mantenir entrevistes individualment amb els clients del tutor, llevat que concurreixi el consentiment d'aquest últim.
- d) Respectar les instruccions i pautes fixades pel tutor, en la realització de les activitats encomanades per aquest.
- e) Respectar en la seva activitat les normes sobre la competència vigents en cada moment i en especial la clientela del centre veterinari on realitzi les practiques.

Article 19.- Causes d'extinció de les pràctiques d'aprenentatge.

19.1.- Les pràctiques d'aprenentatge s'extingiran per qualssevol de les següents causes:

- a) Finalització del termini pactat.
- b) Mutu acord de tutor i veterinari en pràctiques.
- c) Desistiment unilateral de qualsevol de les parts.
- d) Defunció del tutor o del veterinari en pràctiques.

19.2.- En cas d'extinció de les pràctiques d'aprenentatge abans de la finalització del termini pactat, el veterinari en pràctiques podrà iniciar unes altres pràctiques fins esgotar el límit màxim de dos anys, computant-se a aquests efectes la durada de les pràctiques d'aprenentatge extingides.

Article 20.- Organització i control col·legial de les pràctiques d'aprenentatge.

Els Col·legis de Veterinaris organitzaran les pràctiques d'aprenentatge d'acord amb els següents paràmetres:

- a) Cada Col·legi de Veterinaris portarà un Registre dels llicenciats en veterinària que vulguin realitzar pràctiques com a veterinaris, on constaran les dades curriculars que aquests hagin acreditat, i un Registre dels veterinaris que vulguin esdevenir tutors.
- b) Així mateix, cada Col·legi de Veterinaris portarà un Registre de pràctiques d'aprenentatge on s'inscriuran els contractes, fent constar la seva data d'inici, la presentació de les memòries indicades en el següent apartat, la seva finalització i la seva acreditació.
- c) Dins els vint primers dies següents a la finalització de cada semestre natural, el veterinari en pràctiques presentarà al Col·legi una memòria, signada per ell i pel tutor, en la qual es descriuran de forma resumida les activitats que ha realitzat durant el darrer semestre. El tutor podrà fer constar en la memòria aquelles observacions i puntualitzacions que, per qualsevol motiu, consideri necessàries.
- d) Els Col·legis controlaran el correcte desenvolupament de les pràctiques d'aprenentatge.
- e) La finalització de les pràctiques s'haurà de comunicar al Col·legi, el qual l'haurà d'inscriure en el Registre de pràctiques d'aprenentatge.
- f) Un cop finalitzades les pràctiques d'aprenentatge, i a la vista de les memòries del veterinari en pràctiques, el Col·legi de Veterinaris expedirà en el seu cas un certificat acreditatiu que el veterinari en pràctiques ha desenvolupat satisfactòriament l'aprenentatge pràctic de la professió de veterinari.
- g) En cas que el tutor i el veterinari en pràctiques estiguessin col·legiats a diferents Col·legis, s'establirà un sistema de coordinació de les funcions dels respectius Col·legis en matèria de pràctiques d'aprenentatge.

Article 21.- Mesures incentivadores.

El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya realitzarà les gestions oportunes davant les Administracions Públiques per tal d'incentivar la realització de les pràctiques d'aprenentatge.

CAPÍTOL IV

LES RELACIONS ENTRE ELS VETERINARIS I ELS CLIENTS

Article 22.- Llibertat i independència del veterinari.

22.1.- La independència ha d'orientar en tot moment l'actuació del veterinari i, per tant, aquest haurà de rebutjar qualsevol encàrrec que pugui comprometre-la.

22.2.- El veterinari té plena llibertat per decidir els tractaments que cal utilitzar sempre que hagin estat aprovats per la comunitat científica.

22.3.- El veterinari que mantingui una relació permanent amb el client, sigui o no de naturalesa laboral, gaudeix dels mateixos drets i obligacions que la resta de veterinaris, i la seva actuació es regeix igualment pels principis de llibertat i independència.

Article 23.- Lliure elecció del veterinari.

La lliure elecció del veterinari per part del client constitueix un principi fonamental en la relació de confiança entre el veterinari i el client . Per tant, el veterinari respectarà en tot moment la llibertat del client de demanar l'opinió d'altres veterinaris.

Article 24.- Informació al client.

24.1.- El client té dret a ser informat per el veterinari de les següents circumstàncies:

- a) La col·legiació del propi veterinari i el número de col·legiat.
- b) Els possibles resultats de la seva actuació, sense prometre'n cap que no depengui exclusivament de la mateixa.
- c) El cost previsible de la seva actuació, incloent honoraris i despeses.
- d) Les actuacions realitzades i els resultats que es vagin assolint.

24.2.- Al mateix temps, el veterinari té dret a reclamar al client tota la informació que resulti rellevant per a l'òptima consecució de l'encàrrec. El veterinari haurà de mantenir la confidencialitat de la informació que el client li subministra.

24.3.- En cap cas el veterinari podrà retenir informació o documentació del client a l'efecte de cobrar les quantitats degudes per aquest. Per tant, a sol·licitud del client, el veterinari haurà de proporcionar al company de professió designat pel client totes les dades necessàries per tal de completar el diagnòstic i tractament de l'animal.

24.4.- Excepte en casos d'urgència, el veterinari ha d'informar al sol·licitant dels seus serveis dels efectes i possibles conseqüències de l'actuació veterinaària, i obtindrà del client el consentiment i aprovació del tractament i pressupost per escrit, especialment quan aquell comporti riscos per l'animal.

24.5.- L'actuació veterinaària quedarà registrada en la corresponent historia o fitxa clínica. Tanmateix, el veterinari està obligat a conservar els protocols clínics i els elements materials de diagnòstic

24.6.- El veterinari haurà d'informar al client, prèvia sol·licitud escrita i el pagament dels corresponents honoraris, del següent:

- a) Dels riscos que pugui comportar el diagnòstic, tractament o intervenció.

- b) Sobre la malaltia i el tractament i/o actuacions que es realitzaran.

24.7.- El veterinari podrà negar-se a prestar el seus serveis professionals, excepte en casos de provada urgència, quan:

- a) Apreciï manca de confiança entre l'usuari i el propi veterinari o viceversa.
- b) Existeixi al seu favor o d'altres companys alguna morositat o deute a càrrec del client.

Article 25.- Dret del veterinari d'acceptar o rebutjar l'encàrrec.

25.1.- El veterinari té dret a acceptar o no lliurement un encàrrec.

25.2.- Així mateix, el veterinari també té dret a renunciar, en qualsevol moment, a un encàrrec que estigui duent a terme. En aquest cas, el veterinari haurà de procurar la protecció integral dels interessos del seu client. A aquests efectes, adoptarà les següents mesures:

- a) Comunicarà la renúncia al client per qualsevol mitjà que permeti la constància de la seva recepció, a fi que aquest pugui procurar-se un nou veterinari.
- b) Executarà tots els actes necessaris per evitar danys irreparables a l'animal o als interessos del client.
- c) Facilitarà informació completa al client i al nou veterinari sobre la situació de l'encàrrec, com també de les actuacions que cal abordar en un termini breu per que aquest pugui completar el diagnòstic. Tanmateix, posarà a la seva disposició el resultat de les proves que s'hagin realitzat.

25.3.- Si, observades aquestes mesures, i dins un termini raonable, el client no disposa res, o bé no és possible la comunicació amb ell, el veterinari ho haurà de comunicar al Col·legi corresponent.

25.4.- Un cop el veterinari hagi comunicat la renúncia al client, o bé, en el seu cas, al Col·legi, quedarà alliberat de tota responsabilitat.

Article 26.- Autoritzacions per intervencions quirúrgiques i per a eutanàsies.

26.1.- És recomanable l'obtenció d'autoritzacions del client per intervencions quirúrgiques i per a eutanàsies en els quals s'incorpori el contingut de l'encàrrec en la forma més explícita possible, juntament amb la previsió dels honoraris i despeses previsibles, a més de la forma i el temps pactat per al seu pagament, com també l'eventual meritació d'interessos per aquests conceptes.

26.2.- Els Col·legis promouran la utilització de les autoritzacions per intervencions quirúrgiques i per a eutanàsies, facilitant-ne un model als col·legiats.

CAPÍTOL V

LES RELACIONS ENTRE VETERINARIS

Article 27.- Principi de lliure competència.

L'exercici professional dels veterinaris es realitzarà en règim de lliure competència, en concurrència amb altres veterinaris i amb altres professionals.

Article 28.- Obligacions del veterinari envers els altres veterinaris.

28.1.- Els veterinaris han de respectar la professió i mantenir relacions de companyerisme i solidaritat.

28.2.- En les relacions amb altres veterinaris, el veterinari haurà de tenir un tracte deferent, respectuós i lleial i complir les següents obligacions:

- a) Rebre amb la màxima celeritat possible al veterinari que el visiti al seu despatx o clínica.
- b) Atendre amb la màxima celeritat possible les comunicacions escrites o telefòniques d'altres veterinaris.
- c) Mantenir el més absolut respecte per als veterinaris amb qui tingui tractes en l'exercici de la seva professió, evitant qualsevol al·lusió personal en les comunicacions escrites i orals amb el seu client.
- d) No enregistrar ni reproduir les converses o reunions mantingudes amb altres veterinaris sense el consentiment dels mateixos. Aquest consentiment no inclou l'autorització per a la divulgació del contingut del enregistrament.
- e) No desvetllar la informació confidencial rebuda d'un altre veterinari.
- f) Els veterinaris es deurán mútuament assistència moral i es donaran recíprocament consells i serveis, especialment aquells que treballin en una mateixa zona encara que tinguin diferents responsabilitats.

Article 29.- Reclamacions derivades de l'exercici de la professió.

29.1.- El veterinari haurà de procurar sempre resoldre directament les discrepàncies que puguin sorgir amb altres companys de professió, esgotant totes les possibilitats d'un arranjament satisfactori, evitant en tot cas que les divergències tinguin repercussió pública. De no aconseguir-ho, podrà sotmetre-ho a l'arbitratge del Col·legi de Veterinaris corresponent i a la intervenció de la Inspecció Administrativa si un dels veterinaris actua com a funcionari.

29.2.- Els veterinaris hauran de comunicar al Col·legi Provincial aquells casos en que hagin constatat greus i inequívocues negligències, imperícies o incorrectes conductes professionals, abstenint-se en tot cas de formular apreciacions de qualsevol classe.

29.3.- Els veterinaris que, en nom propi o del client, pretenguin interposar una acció de responsabilitat civil o penal contra un altre veterinari, hauran de comunicar-ho prèviament a la Junta de Govern si l'acció deriva de l'exercici de la professió.

29.4.- És recomanable la mediació col·legial en totes les accions de caire professional entre veterinaris a través dels Col·legis i del Consell.

CAPÍTOL VI

EL SECRET PROFESSIONAL

Article 30.- Naturalesa de dret i deure.

30.1.- El secret professional és un dret i un deure del veterinarí que limita l'ús de la informació confidencial rebuda del client a les necessitats del cas que se li encarrega.

30.2.- Es considera informació confidencial la relativa al client i que ha estat rebuda en l'exercici de la professió.

Article 31.- Àmbit objectiu, subjectiu i temporal.

31.1.- El secret professional empara la informació rebuda del client amb independència del medi o suport utilitzat.

31.2.- El secret professional s'estén als veterinaris col laboradors o veterinaris en pràctiques, i subjecta també el personal dependent.

31.3.- El secret professional persisteix després d'haver cessat la relació contractual del veterinarí amb el client.

Article 32.- Aixecament.

32.1.- El secret professional es podrà aixecar en els següents supòsits:

- a) Quan el manteniment del secret pugui causar una lesió notòriament injusta i greu al veterinarí o a un tercer.
- b) Quan el veterinarí sigui autoritzat de forma expressa pel client o pels seus hereus.
- c) En els expedients de jurisdicció disciplinària col legial en funció de queixa o de defensa a iniciativa pròpia o a requeriment del Col legi.

32.2.- En els dos primers supòsits, el veterinarí interessat en l'aixecament del secret ho haurà de sol·licitar a la Junta de Govern o al membre de la Junta en el que aquesta delegui, la qual l'autoritzarà si es compleixen el requisits establerts en aquest article.

Article 33.- Protecció del Col legi.

33.1.- El veterinarí està obligat a denunciar al Col legi qualsevol pertorbació que sofreixi o pugui sofrir en el manteniment del secret professional.

33.2.- El Col legi vetllarà pel compliment del deure de secret i protegirà els seus col·legiats quan aquest compliment pugui estar amenaçat, intervenint en qualsevol situació de pertorbació.

CAPÍTOL VII

LA PUBLICITAT

Article 34.- Normativa aplicable.

34.1.- En l'àmbit dels Col·legis de Veterinaris de Catalunya, la publicitat dels veterinaris es regirà per les normes contingudes a la Llei de Defensa de la Competència, a la Llei de Competència Deslleial, a la Llei General de Publicitat, als Reglaments de Publicitat propis de cada Col·legi i per les normes especials establertes en aquest capítol.

34.2.- Aquesta normativa s'aplicarà també als veterinaris incorporats en qualsevol dels Col·legis de Veterinaris catalans que realitzin actes de publicitat fora de l'àmbit territorial de Catalunya dirigits a promoure la prestació de serveis dins d'aquest àmbit territorial.

Article 35.- Licitud de la publicitat.

35.1.- La publicitat dels veterinaris és lícita, excepte en els casos en què estigui expressament prohibida.

35.2.- La publicitat dels veterinaris haurà d'ésser objectiva, veraç i digna, tant pel seu contingut com pels mitjans emprats.

35.3.- El veterinari haurà d'indicar a la seva publicitat les dades col·legials.

Article 36.- Publicitat il·lícita.

36.1.- Són actes de publicitat il·lícita perquè vulneren les normes contingudes a la Llei de Competència Deslleial i a la Llei General de Publicitat:

- a) La publicitat que atempti contra la dignitat de la persona o vulneri els valors i drets reconeguts a la Constitució.
- b) La publicitat enganyosa.
- c) I, en general, la publicitat deslleial perquè resulta contrària a les exigències de la bona fe.

36.2.- Són actes de publicitat il·lícita perquè vulneren les normes de deontologia de la professió:

- a) La publicitat que signifiqui la violació del deure de secret professional.
- b) La publicitat que incorpori la promesa al client d'obtenir un determinat resultat quan aquest no depengui exclusivament de l'actuació del veterinari.
- c) La publicitat que faci menció a clients o assumptes professionals sense l'autorització escrita del client.
- d) Honoraris, incloent la gratuïtat dels serveis.
- e) La publicitat comparativa amb altres veterinaris.
- f) La publicitat de contingut ideològic o d'autolloança.
- g) I, en general, la publicitat contrària a les presents Normes Deontològiques de la professió.

Article 37.- Utilització de logotips i/o eslògans institucionals.

37.1.- Amb l'autorització prèvia de la Junta de Govern del Col·legi corresponent i/o del Ple del Consell, els veterinaris podran utilitzar a la seva publicitat els logotips i/o eslògans institucionals que

el seu Col·legi i el Consell tingui adoptats al respecte. Els Col·legis i el Consell portaran un registre de les esmentades autoritzacions.

37.2.- En cap cas es podran utilitzar els símbols o emblemes corporatius oficials.

37.3.- Els Col·legis i el Consell, amb intervenció dels seus òrgans facultats en matèria publicitària, crearan un logotip distintiu, comú a tots els veterinaris catalans, que els identifiqui en la seva publicitat particular.

37.4.- En la informació al públic hauran de constar les següents dades:

- Nom del o dels veterinaris titulars.
- Logotip.
- Adreça.
- Número de telèfon.
- Dies i horari de consulta.
- Qualificacions i títols que autoritzin aquestes Normes Deontològiques Comuns.

37.5.- A l'entrada dels Centres veterinaris (clínica, consultori o hospital) ha de figurar una placa o senyal identificativa aprovada pel Col·legi provincial o Consell.

Article 38.- Control de la publicitat dels veterinaris.

38.1.- El control de la publicitat dels veterinaris i de la seva correcció deontològica correspon als Col·legis i Consell, en funció de les seves necessitats i possibilitats organitzatives, preservant sempre la potestat sancionadora de la Junta de Govern.

38.2.- Els Col·legis i el Consell han de difondre i facilitar l'accés de tots els col·legiats a les tècniques publicitàries i a l'ús publicitari dels nous mitjans tecnològics.

Article 39.- Consulta facultativa sobre la licitud de la publicitat.

Els Col·legis de Veterinaris podran establir un procediment mitjançant el qual els veterinaris puguin facultativament consultar a la Junta de Govern del seu Col·legi sobre la licitud dels actes de publicitat que pretenguin realitzar.

Article 40.- Requeriment de cessació de publicitat il·lícita.

Quan tingui coneixement d'un acte de publicitat il·lícita, la Junta de Govern del Col·legi podrà requerir-ne la cessació al veterinari que el realitzi i/o iniciar i instruir el corresponent expedient sancionador, de conformitat amb el que estigui previst als seus Estatuts i a la resta de la normativa aplicable.

Article 41.- Publicitat institucional.

41.1.- Els Col·legis i el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya potenciaran la publicitat institucional de la professió veterinària .

41.2.- La publicitat institucional tindrà, entre altres, els següents continguts: informar sobre les funcions i competències dels veterinaris, delimitar els camps d'actuació de la professió veterinària

enfront el d'altres professionals, millorar la imatge corporativa del veterinar i el prestigi de la professió, promoure la salut pública i la higiene alimentaria.

CAPÍTOL VIII

ELS HONORARIS

Article 42.- Dret del veterinar als honoraris.

El veterinar té dret a percebre uns honoraris en contraprestació als seus serveis i a reintegrar-se de les despeses generades a causa de la seva actuació professional.

Article 43.- Llibertat en la fixació d'honoraris.

43.1.- El veterinar en exercici lliure i el client pactaran lliurement els honoraris.

43.2.- El veterinar que presti els seus serveis per compte d'altri percebrà els honoraris que pacti amb l'entitat i/o els que determini com a mínim la legislació vigent en matèria laboral.

43.3.- Els veterinaris podran formalitzar per escrit el pacte sobre honoraris, podent les parts sotmetre a l'arbitratge del Col·legi de Veterinaris corresponent els conflictes que puguin sorgir en aquesta matèria, sens perjudici de les taxes que es puguin establir per aquest servei.

43.4.- Els Col·legis hauran de fomentar la formalització per escrit d'aquests pactes.

Article 44.- Pressupost.

44.1.- És recomanable que el veterinar lliuri al client un pressupost per escrit. El veterinar està obligat a lliurar-lo quan el client ho sol·liciti.

44.2.- El pressupost haurà d'incloure la previsió aproximada de l'import dels honoraris i de les despeses necessàries per realitzar l'actuació professional, destacant el seu caràcter merament orientador i aproximat i la seva possible variació segons les circumstàncies especials i imprevistos. En cas que no es pugui realitzar una previsió aproximada d'aquests imports, s'informarà dels criteris que s'utilitzaran per calcular-los.

Article 45.- Provisió de fons.

Abans de realitzar la seva actuació professional o durant la seva realització el veterinar podrà sol·licitar al client una o més provisions de fons a compte dels honoraris i les despeses necessàries per dur a terme l'esmentada actuació.

Article 46.- Factura d'honoraris.

46.1.- Per fer efectiva la seva remuneració, el veterinar haurà de lliurar una factura al client, la qual haurà de complir amb els corresponents requisits legals i fiscals, i haurà d'expressar detalladament els conceptes determinants dels honoraris i la relació de les despeses pendents de reembossament.

46.2.- Les parts podran acordar la satisfacció parcial dels honoraris, expedint la corresponent factura, sens perjudici de la liquidació final.

46.3.- El veterinari podrà emetre una factura proforma, mitjançant la qual notificarà per endavant al client els seus honoraris, sense exigir-ne encara el seu pagament.

Article 47.- Les normes col·legials d'honoraris.

47. 1.- Les normes d'honoraris aprovades pels Col·legis de Veterinaris i pel Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya tindran un caràcter merament orientador.

47.2.- En defecte de pacte exprés sobre honoraris, s'aplicaran supletòriament les normes dels Col·legis i, en defecte d'aquestes, les del Consell.

47.3.- En l'aprovació de les normes d'honoraris els Col·legis i el Consell hauran de tenir en compte principalment els següents criteris:

- a) El temps esmerçat.
- b) La dificultat de l'encàrrec.
- c) La intensitat de la dedicació.
- d) La urgència i l'especialització exigides.

47.4.- Els Col·legis i el Consell impulsaran la unificació de la normativa d'honoraris per a tot Catalunya, sens perjudici de la competència dels Col·legis per aprovar les normes d'honoraris. El Consell portarà un registre dels diferents tipus d'honoraris que s'estableixin pels diferents Col·legis.

47.5.- Cada Col·legi ostenta la competència per dictar resolucions interpretatives sobre qualsevol aspecte de les normes d'honoraris i resoldre totes les qüestions que es puguin suscitar sobre les mateixes.

47.6.- Entre altres tasques, el Col·legi podrà emetre els informes que sol·licitin els òrgans jurisdiccionals, resoldre impugnacions que s'hagin sotmès al seu arbitratge, evacuar les consultes formulades i emetre dictàmens previs o posteriors a l'emissió de factures, sens perjudici de les taxes que es puguin establir per aquest servei.

CAPÍTOL IX

LES SOCIETATS PROFESSIONALS DE VETERINARIS

Article 48.- Exercici individual i col·lectiu.

Els veterinaris podran exercir la professió veterinària de forma individual, sigui per compte propi o per compte d'altri, o de forma col·lectiva, mitjançant la constitució de societats professionals de veterinaris.

Article 49.- Exercici individual.

49.1.- L'exercici individual de la professió veterinària podrà desenvolupar-se per compte propi, com a titular d'un centre veterinari (consultori, clínica o hospital individual), o per compte d'altri, per un centre veterinari individual, per una societat professional de veterinaris o per un o diverses entitats públiques o privades, cooperatives o associacions.

49.2.- No es perdrà la condició de veterinari que exerceix com a titular del seu propi centre veterinari quan:

- a) El veterinari tingui al seu centre veterinari veterinaris en pràctiques o col·laboradors, amb o sense relació laboral amb els mateixos.
- b) El veterinari comparteixi els locals, instal·lacions, serveis, o altres mitjans amb altres veterinaris, però mantenint la independència del seu centre veterinari sense identificació conjunta del mateix davant els clients.
- c) El veterinari celebri acords de col·laboració per a determinades matèries amb altres veterinaris o societats professionals de veterinaris, nacionals o estrangers, amb independència de la seva forma.

49.3.- El veterinari titular d'un centre veterinari respondrà professionalment front els seus clients de les actuacions o intervencions que efectuïn els seus veterinaris en pràctiques o col·laboradors, sens perjudici de la facultat de repetir contra els mateixos si procedeix. No obstant, els col·laboradors, a l'igual que els veterinaris en pràctiques, queden sotmesos a les obligacions deontològiques i assumiran la seva pròpia responsabilitat disciplinària. Els honoraris a càrrec del client es meritiran a favor del titular del centre veterinari.

49.4.- En tot cas, el títol de Veterinari no pot emparar l'activitat professional d'altres persones carents de títol. Els ajudants o treballadors, si existeixen, actuaran sota el control directe del Veterinari i sota l'exclusiva responsabilitat d'aquest, havent-ho comunicat al Col·legi d'àmbit provincial i havent complert les normes laborals vigents.

Article 50.- Exercici col·lectiu.

Les societats professionals de veterinaris són aquelles que tenen per objecte l'exercici de la professió veterinària, bé exclusivament, bé juntament amb l'exercici d'una altra professió.

Article 51.- Normativa aplicable.

51.1.- Les societats professionals de veterinaris es regiran pels presents Normes Deontològiques, per la normativa de les societats professionals i per la normativa de la forma societària adoptada.

51.2.- Els socis podran incloure al contracte social tots els pactes que considerin convenients, sempre que no s'oposin a la normativa aplicable.

Article 52.- Àmbit d'aplicació.

Les presents Normes Deontològiques s'aplicaran a les societats professionals de veterinaris que tinguin el seu domicili social a Catalunya, com també a les sucursals establertes a Catalunya de les societats professionals de veterinaris que tinguin el seu domicili social fora de l'àmbit territorial català.

Article 53.- Llibertat de constitució i d'elecció de forma societària.

53.1.- Els veterinaris podran exercir la professió veterinària col·lectivament associant-se entre ells o amb altres professionals mitjançant la constitució de societats professionals de veterinaris, amb els límits i les condicions establerts a les presents Normes Deontològiques i a la normativa aplicable.

53.2.- Les societats professionals de veterinaris podran adoptar qualsevol de les formes societàries admeses en dret, incloses les societats mercantils.

Article 54.- Objecte social.

54.1.- Les societats professionals de veterinaris hauran de tenir per objecte l'exercici de la professió veterinària, bé exclusivament, bé juntament amb l'exercici d'una altra professió.

54.2.- Tanmateix, no podran tenir per objecte l'exercici conjunt de diverses professions quan s'hagi establert legalment la seva incompatibilitat.

Article 55.- Denominació social.

55.1.- La denominació de la societat professional de veterinaris es regirà per la normativa de la forma societària adoptada, amb les especialitats recollides a les presents Normes Deontològiques.

55.2.- Quan la denominació sigui subjectiva es formarà amb el nom de tots els socis veterinaris, d'algun d'ells o d'un de sol. Quan la societat tingui per objecte social, a més de l'exercici de la professió veterinària, l'exercici d'una altra activitat professional, la denominació es formarà amb el nom de tots els socis que estiguin habilitats per exercir les professions que integren l'objecte social, d'algun d'ells o d'un de sol. Llevat que el contracte social estableixi una cosa diferent, les persones que haguessin perdut la condició de soci i els seus hereus podran exigir la supressió del seu nom de la denominació social.

55.3.- Quan la denominació sigui objectiva es podrà formar amb qualsevol nom. No obstant, la societat no podrà adoptar una denominació que porti a confusió sobre les activitats que integren l'objecte social i, en concret, no podrà fer referència a una activitat que no estigui inclosa en el seu objecte social. Tampoc podrà adoptar una denominació que porti a confusió amb un altre Centre Veterinari ja existent amb anterioritat.

55.4.- S'admetran les denominacions mixtes, resultat de la combinació d'una denominació subjectiva i objectiva.

Article 56.- Socis i administradors.

56.1.- La majoria del capital social i dels drets de vot de les societats professionals de veterinaris hauran de pertànyer a veterinaris en exercici. També hauran de ser veterinaris en exercici la majoria dels membres de l'òrgan d'administració de la societat.

56.2.- Quan la societat tingui per objecte social, a més de l'exercici de la professió veterinària, l'exercici d'una altra activitat professional, la majoria del capital social i dels drets de vot hauran de pertànyer a persones habilitades per exercir les professions que integrin l'objecte social. També hauran de ser persones habilitades la majoria dels membres de l'òrgan d'administració. No obstant, les decisions de la societat referides a l'exercici de la professió veterinària requeriran sempre l'aprovació, per majoria, dels socis que siguin veterinaris en exercici o, en cas que la competència per adoptar la decisió correspongui a l'òrgan d'administració, dels membres d'aquest òrgan que siguin veterinaris en exercici.

56.3.- Les societats professionals de veterinaris i les entitats estrangeres equivalents a aquestes societats podran ser socis d'altres societats professionals de veterinaris.

Article 57.- Exercici i imputació de l'activitat.

57.1.- Les societats professionals de veterinaris només podran desenvolupar el seu objecte consistent en l'exercici de la professió veterinària mitjançant veterinaris en exercici, siguin socis de la societat, siguin col·laboradors de la mateixa. Els veterinaris actuants hauran de deixar constància en les seves actuacions de la seva condició de membres de la societat.

57.2.- Els drets i obligacions derivats de l'exercici de la professió veterinària s'imputaran a la societat, sens perjudici de la responsabilitat personal dels veterinaris actuants contemplada a l'article següent.

57.3.- L'exercici de la professió veterinària a través de la societat no obstaculitzarà l'aplicació als veterinaris actuants de la normativa professional que correspongui. En especial, els veterinaris actuants conservaran la seva plena llibertat i independència en el desenvolupament de l'activitat professional.

57.4.- Llevat que el contracte social estableixi una cosa diferent, els socis que aportin a la societat com a prestació d'activitat l'exercici de la professió veterinària ho faran de forma exclusiva

57.5.- El treball en equip no impedirà que el client conegui quin és el veterinari que assumeix la responsabilitat de la seva actuació.

57.6.- La relació contractual no podrà establir límits a la independència professional dels associats.

Article 58.- Responsabilitat.

58.1.- La societat professional de veterinaris respondrà pels deutes socials amb tot el seu patrimoni. La responsabilitat dels socis es determinarà d'acord amb la normativa de la forma societària adoptada.

58.2.- A més, el veterinari que hagi realitzat una actuació professional per compte de la societat respondrà pels deutes derivats de la seva actuació, resultant d'aplicació les regles generals sobre la responsabilitat contractual o, en el seu cas, extracontractual.

Article 59.- Forma del contracte.

El contracte de societat haurà de formalitzar-se d'acord amb la normativa de la forma societària adoptada.

Article 60.- Inscripció al Registre col·legial.

60.1.- Els Col·legis de Veterinaris de Catalunya crearan els seus respectius Registres de Societats Professionals de Veterinaris.

60.2.- Les societats professionals de veterinaris hauran d'inscriure's necessàriament al Registre del Col·legi corresponent per raó del domicili social. Un cop inscrites a aquest Registre, i quan correspongui per raó de la forma societària adoptada, aquestes societats s'inscriuran al Registre Mercantil.

60.3.- Al Registre col·legial s'inscriuran les següents circumstàncies referides a cadascuna de les societats professionals de veterinaris:

- a) La denominació, objecte i domicili de la societat.
- b) La identitat i professió dels socis, com també la seva participació i els seus drets de vot a la societat.
- c) La identitat i professió dels membres de l'òrgan d'administració.
- d) La identitat del veterinaris, diferents dels socis i membres de l'òrgan d'administració, que col·laborin per la societat.
- e) El contracte de societat.
- f) Qualsevol modificació del contracte de societat referida a la seva denominació, objecte i domicili, als socis i a la seva participació i drets de vot, com també als membres de l'òrgan d'administració.
- g) Qualsevol alta o baixa referida als veterinaris que col·laborin per la societat.
- h) La transformació, fusió, escissió, dissolució i liquidació de la societat.

60.4.- Els socis de la societat que siguin veterinaris hauran de sol·licitar a la Junta de Govern la inscripció al Registre col·legial de la societat, com també dels actes inscribibles al mateix. A la sol·licitud d'inscripció de la societat s'adjuntarà una còpia del contracte de societat.

60.5.- Les sucursals establertes a Catalunya de societats professionals de veterinaris amb domicili social fora de Catalunya s'hauran d'inscriure en el Registre col·legial corresponent per raó del domicili de la sucursal. La inscripció de la sucursal haurà de contenir les següents dades:

- a) La denominació, objecte i domicili de la societat professional, indicant en el seu cas el Registre col·legial on es troba inscrita.
- b) El domicili de la sucursal.
- c) La identitat dels veterinaris, siguin socis o col·laboradors, que actuïn de forma permanent per la sucursal.
- d) Qualsevol modificació de les dades anteriors.

60.6.- Els veterinaris, siguin socis o col·laboradors, que actuïn de forma permanent per la sucursal, hauran de sol·licitar a la Junta de Govern la inscripció al Registre col·legial de la sucursal, com també dels actes inscribibles al mateix.

60.7.- El Registre col·legial verificarà exclusivament si la societat, la sucursal o l'acte inscribible s'adeqüen a les exigències de la normativa professional.

60.8.- La Junta de Govern haurà de resoldre sobre la inscripció en el termini d'un mes a comptar des de la data de la presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que recaigui resolució expressa, la societat, la sucursal o l'acte inscribible s'entendran inscrits.

60.9.- El Secretari del Col·legi serà l'encarregat de portar el Registre col·legial i de practicar les inscripcions acordades per la Junta de Govern, en les quals es faran constar les dades contingudes a la sol·licitud d'inscripció.

60.10.- La inscripció al Registre col·legial de les societats, sucursals i actes inscribibles previstos a aquest article requerirà el pagament, en concepte de drets de registre, de les quantitats que estableixi la Junta de Govern del Col·legi corresponent.

60.11.- Cada any el Col·legi publicarà, juntament amb la relació dels seus col·legiats, la relació de les societats i de les sucursals inscrites al Registre col·legial.

CAPÍTOL X

EXERCICI DE LA PROFESSIÓ PER COMPTE ALIENA.

Article 61.- Exercici per compte aliena.

61.1.- El veterinari pot exercir la seva professió per compte aliena, sota dues modalitats diferents:

- a) Com veterinari assalariat.
- b) Com veterinari assessor.

61.2.- S'entén per veterinari assalariat el que exerceix la seva professió sota la dependència i en empreses constituïdes per persones físiques o jurídiques que tenen per objectiu la investigació o la producció de bens agroalimentaris, farmacèutics o d'altres relacionats amb les activitats professionals per les que estan capacitats pel títol de Llicenciat o Doctor Veterinari. El seu treball ha de consistir en activitats que, de manera continuada o episòdica, el portin a utilitzar els seus coneixements veterinaris en labors d'investigació, de control, de producció agropequària, de diagnòstic i tractament d'animals o d'elaboració, execució i control de programes sanitaris.

61.3.- S'entén per veterinari assessor el que exerceix la seva professió de manera autònoma, però dedica la seva activitat de manera regular, ja sigui exclusiva o parcialment, al servei d'una o més persones físiques o jurídiques, privades, col lectives, agrupacions d'associacions o cooperatives per el estudi o l'aplicació de mesures terapèutiques preventives o curatives, de caràcter col lectiu.

Article 62.- Requisits per l'exercici per compte aliena.

62.1.- Els veterinaris compresos en l'article anterior d'aquest capítol han d'estar col legiats en el Col legi provincial on exerceixin l'activitat.

62.2.- Si el temps material dedicat a l'activitat assalariada o assessora i les condicions dels seus contractes amb l'empresa respectiva ho permeten, els veterinaris als que es refereix aquest Capítol podran compatibilitzar les seves activitats amb el lliure exercici de la professió. Tanmateix, hauran de comunicar al Col legi provincial la cessació de la seva activitat com a assalariat en el termini d'un mes.

CAPÍTOL XI

EXERCICI DE LA PROFESSIÓ PELS VETERINARIS LLIURES, ASSALARIATS O ASSESSORS QUE COMPATIBILITZEN LLUR EXERCICI AMB LA FUNCIÓ PÚBLICA.

Article 63.- Concepte.

El veterinari que exerceix una funció pública, és aquell que realitza activitats per les que son necessaris coneixements derivats de la possessió del títol de Llicenciat o Doctor veterinari en el marc d'un vincle administratiu funcionarial, ja sigui de caràcter civil o militar, o en el marc d'un contracte laboral, formalitzat per una Administració Pública.

Article 64.- Obligacions i compatibilitats.

El veterinari que es trobi en la situació descrita en l'article anterior, té com a principal deure el compliment rigurós dels serveis que li son encomenats per l'Administració Pública de la que depèn, d'acord amb les normes legals i reglamentàries que afecten al servei públic. Malgrat el treball que realitzi, aquest pot ésser compatible amb l'exercici d'altres activitats professionals com a Veterinari lliure, assalariat d'una altra empresa o assessor d'una o varies entitats, quan així ho permetin les disposicions generals en matèria d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques, i hagi obtingut la declaració de compatibilitat en els casos que aquesta sigui necessària d'acord amb la legislació.

Article 65.- Obligacions especials.

65.1.- El veterinari que exerceixi la funció pública compatibilitzada, no pot prevaler-se d'aquesta per ampliar la seva clientela com a professional lliure o afavorir els interessos de l'empresa o empreses en que actuï com assalariat o assessor.

65.2.- El veterinari compatibilitzat que fos requerit per l'Administració Pública per exercir funcions professionals en relació a la clientela d'un company de professió de lliure exercici, haurà de renunciar a tota intervenció aliena a les estrictes funcions públiques que tingui encomanades.

65.3.- El veterinari funcionari compatibilitzat, en el seu lliure exercici no podrà efectuar actes de diagnòstic, prevenció o tractament d'animals sospitosos de patir infeccions que hagin estat objecte de profilaxi per l'Administració Pública, quan aquests actes estiguin confiats en un veterinari funcionari o contractat al servei de la mateixa. Aquesta prohibició no és aplicable si actua com a expert o contraexpert judicial.

Article 66.- Delimitació de funcions.

66.1.- El veterinari al servei d'una Administració Pública en qualitat de funcionari o contractat laboralment, haurà de delimitar amb precisió les activitats professionals que ha de realitzar a conseqüència del seu vincle funcionarial o de les clàusules del contracte laboral que l'uneix a l'Administració Pública i qualsevol altra activitat lliure, assalariada o assessora compatibilitzada.

66.2.- En el cas a que es refereix l'article anterior de compatibilització de funcions, qualsevol acte o activitat professional no derivada directament del compliment de les tasques concretes encomanades al seu lloc de treball en l'Administració Pública, haurà de ser considerada com activitat realitzada en el lliure exercici de la professió, i li atorgarà el dret al cobrament dels corresponents honoraris.

CAPÍTOL XII

CANVI DE VETERINARI PER PART DEL CLIENT

Article 67.- Dret del client a canviar de veterinari.

El client té dret a canviar de veterinari en qualsevol moment. L'exercici d'aquest dret no es podrà sotmetre a cap condició.

Article 68.- Obligacions del nou veterinari.

El nou veterinari haurà de complir les següents obligacions:

- a) Comunicar a l'antic veterinari si així ho creu necessari, la decisió del client de canviar de veterinari.
- b) Informar al client del dret de l'antic veterinari de cobrar els honoraris, sens perjudici d'una eventual discrepància sobre aquests.

Article 69.- Obligació de l'antic veterinari.

Un cop rebuda la comunicació del nou veterinari, l'antic haurà de lliurar-li còpia de tota la documentació clínica relativa al animal. L'antic veterinari no podrà retenir o negar-se a lliurar en cap cas còpia de l'esmentada documentació del client. Les proves diagnòstiques són propietat del client previ pagament de les mateixes.

Article 70.- Efectes del canvi de veterinari.

70.1.- El canvi de veterinari es produirà des del moment en què el client manifesti al nou veterinari la seva decisió al respecte.

70.2.- Des d'aquest moment el nou veterinari restarà legitimat per a dur a terme l'encàrrec que se li fa, i s'alliberarà l'antic de tota responsabilitat derivada de actuacions posteriors.

70.3.- En cas de discrepància entre l'antic veterinari i el client pel que respecta als honoraris professionals, els afectats podran sotmetre aquestes discrepàncies a informe del Col·legi de Veterinaris corresponent, que les resoldrà en un procediment que garanteixi la intervenció de tots els interessats. Un cop el Col·legi hagi emès el seu informe, sens perjudici que les parts exercitin les accions legals que els poguessin correspondre, el nou veterinari no podrà percebre els seus honoraris mentre l'antic no hagi percebut els fixats pel Col·legi de Veterinaris o en els ulteriors procediments judicials.

CAPÍTOL XIII

LA FORMACIÓ

Article 71.- Etapes en la formació del veterinari.

La formació del veterinari comprendrà tres etapes: la universitària, la d'iniciació professional, tutelada pels Col·legis de Veterinaris a través les pràctiques d'aprenentatge, i la continuada, tutelada pels Col·legis de Veterinaris.

Article 72.- Formació continuada.

72.1.- La formació continuada del veterinari és un dret i un deure com a membre del col·lectiu i una obligació per als Col·legis i el Consell.

72.2.- El veterinari haurà de procurar sotmetre's a un procés de formació constant, mitjançant la formació continuada, per tal de garantir la seva funció en l'exercici de la professió.

72.3.- La formació continuada podrà realitzar-se amb la impartició de cursos, la publicació de llibres o articles, la participació en debats o taules rodones, l'assistència a cursos d'especialització, i altres activitats que objectivin un resultat anàleg segons les condicions que fixin el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya o els Col·legis. El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya establirà un registre de les activitats formatives realitzades i els centres on s'han realitzat.

Article 73.- Formació especialitzada.

73.1.- El veterinari podrà accedir al reconeixement d'una especialització professional mitjançant la superació de cursos d'especialització homologats pel Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

73.2.- El reconeixement d'una especialització també es podrà obtenir per notorietat. Per acreditar la notorietat s'hauran de combinar els següents factors: antiguitat en l'exercici efectiu de la professió veterinària; nombre d'assumpes de l'especialitat que es pretengui; publicacions; docència; intervencions en debats, taules rodones; i totes les altres activitats que objectivin un resultat anàleg en les condicions que reglamentàriament fixi el Consell. El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya establirà un registre de les activitats formatives realitzades i els centres on s'han realitzat.

73.3.- L'especialització podrà suposar un mèrit però no una habilitació específica per al seu exercici.

Article 74.- Promoció de l'accés dels nous col·legiats a la vida professional.

Els Col·legis hauran de facilitar l'accés dels nous col·legiats a la vida professional. A aquests efectes, hauran de fomentar, crear, organitzar i mantenir Escoles o Cursos de Pràctica professional, com també fomentar, organitzar i controlar les pràctiques d'aprenentatge.

Article 75.- Competències dels Col·legis.

En la formació dels veterinaris, correspondrà als Col·legis de veterinaris desenvolupar les següents funcions:

- a) Promoure, facilitar, organitzar i, si s'escau, finançar activitats de formació professional contínua i cursos d'especialització professional.
- b) Autoritzar i homologar, segons les condicions que fixi el Consell, els cursos d'especialització continuada que, dins la seva demarcació territorial, imparteixin per a veterinaris altres organismes, institucions, entitats o persones, públiques o privades.
- c) Supervisar el compliment per part dels veterinaris de la formació continuada i la seva acreditació.

Article 76.- Competències del Consell.

En la formació dels veterinaris, correspondrà al Consell desenvolupar les següents funcions:

- a) Promoure, facilitar, organitzar i, si s'escau, finançar activitats de formació professional contínua i cursos d'especialització professional.
- b) Dictar les normes d'homologació de les Escoles de Pràctica professional que tinguin alguna de les seves seus, o subseus, a Catalunya, com també autoritzar-les i homologar-les, tant si són creades pels Col legis de veterinaris, o per altres organismes, institucions, entitats o persones, públiques o privades.
- c) Fixar les condicions per acreditar la formació continuada.
- d) Fixar les condicions per homologar els cursos d'especialització que imparteixen els Col legis de veterinaris, i expedir l'acreditació final de l'especialitat professional del veterinari.
- e) Supervisar el compliment per part dels Col legis de la formació continuada i la seva acreditació.
- f) Coordinar la formació entre els diferents Col legis de Catalunya.

CAPÍTOL XIV

FARMÀCIA VETERINÀRIA.

Article 77.- Legislació sobre productes veterinaris.

77.1.- Els veterinaris han de complir la legislació de productes farmacèutics en la prescripció de medicaments.

77.2.- Respecte dels medicaments de que es disposa a la consulta o clínica, s'hauran de portar els registres reglamentaris i sotmetre's a les inspeccions establertes.

Article 78.- Cessió de medicaments.

78.1.- Tot veterinari té prohibit cedir directa o indirectament medicaments, a títol onerós o gratuït, a tota persona que no estigui en possessió dels títols necessaris per l'exercici de la professió veterinària.

78.2.- Malgrat això, podrà cedir medicaments als seus clients amb ocasió o com a complement de la seva intervenció professional en les condicions previstes per la legislació vigent.

Article 79.- Medicaments d'ús veterinari per consum humà.

Queda prohibit receptar o facilitar medicaments d'ús veterinari per consum humà, encara que sigui amb recepta mèdica.

Article 80.- Recepta veterinària.

80.1.- La recepta veterinària d'ús legal obligatori per la prescripció de determinats medicaments i formules magistrals haurà de complir amb tots els requisits que assenyali la legislació específica, amb excepció dels medicaments i de les formules magistrals que continguin estupefaents o psicotrops que es prescriuran amb la recepta que assenyali la legislació específica. En aquest últim cas els Col·legis Oficials Veterinaris catalans portaran el control de la distribució i utilització de les receptes d'estupefaents.

80.2.- L'adquisició de premescles medicamentoses i productes intermitjos destinats a l'elaboració de pinsos medicamentosos, es farà mitjançant recepta veterinària.

CAPÍTOL XV

DOCUMENTS COL LEGIALS OFICIALS.

Art. 81.- Elaboració i aprovació.

Els Col·legis de Veterinaris i el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya podran elaborar i aprovar els documents normalitzats oficials (cartilles sanitàries, certificats, informes i dictàmens professionals, etc...) que considerin oportuns per que siguin utilitzats pels veterinaris en llurs activitats professionals a títol lliure dins de Catalunya.

Art. 82.- Obligacions dels veterinaris en l'expedició de certificacions i d'altres documents.

82.1.- Els veterinaris s'abstindran de certificar o emetre informes, peritatges o d'altres documents sobre assumptes que quedin fora de l'abast dels seus coneixements professionals, competència o que no puguin comprovar personalment i a ciència certa.

82.2.- Els veterinaris faran servir, sempre que existeixin i sigui obligatori el seu us, els documents oficials establerts per l'Administració o pels Col·legis de Veterinaris i el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

82.3.- Tota certificació, informe, ofici, declaració o document similar ha de ser autènticat amb la firma, número de col·legiat i segell del veterinari que l'emet.

Article 83.- Falsedat o inexactitud.

La falsedat o inexactitud en les certificacions i documents es sancionarà segons les lleis penals i per la jurisdicció competent, sense perjudici de les sancions disciplinàries establertes.

CAPÍTOL XVI

DE LES PUBLICACIONS CIENTÍFIQUES.

Article 84.- Elaboració i difusió de publicacions.

84.1.- L'anàlisi de les dades obtingudes en l'actuació veterinària pot proporcionar informacions molt valuoses, per tant s'autoritza la seva publicació sempre que es respecti el dret a la intimitat del client. Es prohibeix qualsevol altra finalitat sense l'autorització expressa del client.

84.2.- És prohibit publicar informació sobre nous procediments diagnòstics o teràpia, que no hagin estat sotmesos a l'adequada experimentació o al rigorós control científic.

84.3.- En concret, i amb caràcter merament enunciatiu, es prohibeix:

- a) La publicació prematura o sensacionalista de procediments d'eficàcia no comprovada.
- b) La publicació d'informacions sobre matèries en les que el veterinari no és competent.
- c) La falsificació o invenció de dades o d'estudis estadístics que puguin modificar la interpretació científica del treball.
- d) La publicació repetida dels mateixos descobriments.

Article 85.- Autoria de les publicacions.

En relació amb les publicacions científiques els veterinaris observaran les següents normes:

1. El veterinari ha de referenciar i identificar rigorosament l'origen de totes les transcripcions o al·lusions que faci de treballs tècnics i científics d'altres autors.
2. Queda totalment prohibit el plagi, encara que sigui parcial, de qualsevol obra o treball, i s'ha de considerar com a tal:
 - a) La publicació o difusió, com si fossin propis, d'articles, tesis, comunicacions o d'altres treballs escrits, parlats o fixats en qualsevol suport audiovisual que hagin estat elaborats per altres autors.
 - b) La utilització o publicació de documents o resultats d'exàmens especials, malgrat que es sigui coautor, que hagin estat oferts per altre/s autor/s sense mencionar clarament la aportació que aquests autors hagin tingut en l'observació dels resultats.

CAPÍTOL XVII

LA INVESTIGACIÓ.

Article 86.- Normes de la investigació.

86.1.- L'experimentació en animals vius, sempre que no se'n pugui prescindir, el veterinari investigador la realitzarà procurant sempre el benestar dels animals i complint la legislació vigent al respecte.

86.2.- El sofriment dels animals utilitzats en l'experimentació haurà de ser el mínim possible i, en qualsevol cas, no serà superior a la importància dels objectius que es pretén assolir amb la investigació.

86.3.- La investigació amb animals vius ha de basar-se en les normes científiques comunament acceptades i en aquelles altres que derivin de l'evolució científica positiva, requerint un coneixement profund de la bibliografia pertinent.

86.4.- El veterinari està obligat a mantenir una clara distinció entre els procediments en fase d'assaig i els que ja han sigut acceptats com vàlids per la ciència veterinària i practicats en l'exercici de la veterinària clínica. L'assaig clínic de nous procediments no haurà de privar al pacient de rebre un tractament acceptat com a vàlid. Quan es pretengui aplicar un tractament en fase d'assaig haurà de requerir el consentiment per escrit del propietari, informant-li prèviament.

86.5.- El veterinari té el deure de comunicar als mitjans de comunicació i de difusió professional especialitzats, els descobriments a què hagi arribat o les conclusions derivades dels seus estudis científics. Abans de divulgar-los als mitjans no especialitzats haurà de sotmetre'ls al criteri de les autoritats científiques en la matèria.

CAPÍTOL XVIII

LA PERITACIÓ.

Article 87.- Elaboració.

Els veterinaris que realitzin peritatges hauran de fer-ho tenint en compte l'abast dels seus coneixements professionals, competència i indicar el que puguin comprovar personalment i a ciència certa.

Article 88.- Regulació.

Els Col·legis Veterinaris i/o el Consell establiran un reglament que reguli la peritació.

CAPÍTOL XIX

RESPONSABILITAT DISCIPLINÀRIA.

Article 89.- Responsabilitat disciplinària dels veterinaris.

89.1.- Els veterinaris estan subjectes a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment de la normativa deontològica establerta, així com dels deures tipificats als Estatuts dels Col·legis i del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, amb independència de l'eventual responsabilitat civil o penal en què puguin incórrer.

89.2.- La responsabilitat disciplinària dels veterinaris s'estableix mitjançant el corresponent procediment disciplinari i en funció de les infraccions i sancions tipificades en aquestes Normes Deontològiques i en els Estatuts dels Col·legis i del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

Article 90.- Potestat disciplinària dels Col·legis i del Consell.

90.1.- La potestat disciplinària dels Col·legis de Veterinaris catalans i del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya s'ajustarà a allò que es disposa en aquestes Normes Deontològiques Comuns a la Profesió Veterinària, d'acord amb els articles 24 i 25 de la Constitució.

90.2.- Les sancions disciplinàries corporatives es faran constar en tot cas en l'expedient personal del col·legiat, i quedaran enregistrades en un registre de cada Col·legi i del Consell.

Article 91.- Òrgans competents per a l'exercici de la potestat disciplinària.

91.1.- Són òrgans competents per a l'exercici de la potestat disciplinària:

- a) La Junta de Govern del Col·legi de Veterinaris on el veterinari estigui incorporat o del Col·legi en l'àmbit del qual hagi realitzat l'actuació.
- b) El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, quan la persona afectada tingui un càrrec de govern en el Col·legi i no tingui cap càrrec de govern en el Consell.
- c) El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, quan la persona afectada tingui un càrrec de govern en el Consell, però en aquest cas l'afectat pel procediment disciplinari no podrà prendre part de les deliberacions ni tampoc podrà votar.

A aquests òrgans correspon en qualsevol cas la iniciació i la resolució final decisòria del procediment disciplinari.

91.2.- Per a la tramitació del procediment disciplinari i la proposta de resolució, els òrgans competents per a l'inici del procediment nomenaran un instructor i un secretari. La competència per a fer aquest nomenament pot ser atribuïda amb caràcter permanent a un altre òrgan col·legial que podrà ser la Comissió de Deontologia o de Règim Disciplinari.

91.3.- S'adoptaran totes les mesures necessàries per a separar les fases d'instrucció i de resolució del procediment disciplinari. Amb aquesta finalitat, en el cas que l'instructor o el secretari fossin membres de la Junta de Govern o del Consell no podrà participar en les deliberacions ni en les votacions per a resoldre aquell concret procediment disciplinari.

Article 92.- Principi de tipicitat.

Les infraccions disciplinàries que poden cometre els col·legiats queden classificades en molt greus, greus i lleus, d'acord amb el que es preveu en aquestes Normes Deontològiques Comuns i en els Estatuts dels Col·legis i del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

Article 93.- Infraccions molt greus.

Es consideren infraccions molt greus:

1. La comissió de delictes en qualsevol grau de participació, com a conseqüència de l'exercici de la professió.
2. Incorporar-se al Col·legi i exercir la professió en els casos legalment incompatibles.
3. La reincidència per comissió de més d'una infracció greu quan aquesta infracció hagi estat declarada per resolució ferma.

Article 94.- Infraccions greus.

Es consideren infraccions greus:

1. La manca de comunicació d'actuació fora de l'àmbit territorial de col·legiació, quan aquesta sigui obligatòria.
2. L'incompliment de les obligacions econòmiques front el Col·legi, el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya o el Consejo General de Colegios Veterinarios de España.
3. La vulneració del deure de secret professional, llevat dels casos en què aquest sigui aixecat. Tanmateix, la vulneració del deure de secret professional per part dels col·laboradors, veterinaris en pràctiques, personal administratiu i subaltern.
4. Dur a terme qualsevol actuació professional durant el temps de compliment d'una sanció de suspensió ferma.
5. L'actuació negligent o mala praxis professional.
6. No haver dut a terme l'encàrrec professional.
7. Retenir documentació lliurada pel client, o no facilitar informació de la "història clínica" o còpia de les proves diagnòstiques realitzades quan li sigui sol·licitada pel client o pel nou veterinari, o no realitzar la corresponent liquidació d'honoraris professionals quan procedeixi.
8. Competència deslleial i/o qualsevol acte de captació deslleial de clients.
9. La realització d'activitats, la constitució d'associacions o la participació en aquestes quan tinguin com a finalitat o realitzin funcions públiques reservades per Llei als Col·legis o en qualsevol forma els interfereixin.
10. La realització d'un acte de publicitat il·lícita, quan aquest acte tingui una particular transcendència motivada per la seva difusió o per altres circumstàncies.
11. Constituir una societat professional de veterinaris que adopti una denominació que porti a confusió sobre les activitats que integrin l'objecte social i, en concret, que faci referència a una activitat que no estigui inclosa en el seu objecte social.
12. Constituir una societat professional de veterinaris en què la majoria del seu capital social i dels seus drets de vot no pertanyin a veterinaris en exercici o en la qual la majoria dels membres del seu òrgan d'administració no siguin veterinaris en exercici.
13. Constituir una societat professional de veterinaris que tingui per objecte, a més de l'exercici de la professió veterinària, l'exercici d'una altra activitat professional, en la qual la majoria del seu capital social i dels seus drets de vot no pertanyin a persones habilitades per exercir les professions que integrin l'objecte social o en la qual tampoc siguin persones habilitades la majoria dels membres del seu òrgan d'administració.
14. No sol·licitar a la Junta de Govern la inscripció en el Registre col·legial corresponent d'una societat professional de veterinaris amb domicili social a Catalunya, d'una sucursal establerta a

Catalunya de societats professionals de veterinaris que tinguin el seu domicili social fora de Catalunya o de qualsevol dels actes inscribibles en el Registre col·legial, llevat que aquesta omisió constitueixi infracció lleu.

15. En cas de canvi de veterinari, aconsellar al client no abonar els honoraris del seu antic veterinari.
16. La desconsideració envers un membre de l'òrgan de govern col·legial, en les seves actuacions com a tal.
17. Valer-se d'un càrrec o d'una situació per realitzar activitats il·lícites.
18. Atribuir-se un càrrec o titulació dels quals no es disposa, o l'autoria d'un document que no li correspon.
19. Permetre la utilització del seu nom o signatura a altres professionals no veterinaris en assumptes que no li hagin estat confiats directament.
20. La cessió per qualsevol mitjà o venda de material d'ús exclusiu veterinari a persones que no ostentin aquest títol.
21. Lliurar o posar a disposició del públic o de terceres persones informes, certificacions, receptes o d'altres documents anàlegs firmats en blanc o amb contingut fals o inexacte.
22. La participació, l'afavoriment, la col·laboració o la connivència en actes d'intrusisme professional i en el seu encobriment.
23. La negativa a complir els requeriments dels òrgans de govern dels Col·legis, del Consell, o de les Comissions Deontològiques.
24. La reincidència per comissió de més d'una infracció lleu quan aquesta infracció hagi estat declarada per resolució ferma.
25. La infracció d'un deure tipificat en aquestes Normes Deontològiques Comuns, o en els Estatuts dels Col·legis, o en els del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, o d'un acord adoptat pels òrgans de govern dels Col·legis o del Consell quan afecti:
 - a) als aspectes essencials de la relació entre veterinaris i clients;
 - b) al correcte exercici de la professió i la concurrència lleial entre companys;
 - c) a qualsevol altra circumstància que no suposi infracció molt greu.

Article 95.- Infraccions lleus.

Es consideren infraccions lleus:

1. La valoració publicitària sobre la qualitat del propi servei o la menció de clients o afers sense autorització dels interessats.
2. La realització d'un acte de publicitat il·lícita quan aquest acte no tingui una particular transcendència motivada per la difusió o per altres circumstàncies. Això no obstant, atesa l'escassa transcendència de la infracció, la Junta de Govern podrà no sancionar-la quan el veterinari hagi cessat immediatament en la seva realització tan aviat hagi rebut el requeriment de cessació per part de l'òrgan col·legial competent.
3. No notificar al Col·legi el canvi de domicili o d'altres dades o circumstàncies rellevants per l'exercici de la professió.
4. L'incompliment de les disposicions establertes en les presents Normes Deontològiques relatives a les pràctiques d'aprenentatge o qualsevol normativa reguladora de les mateixes.
5. No respectar un conveni o acord particular celebrat entre veterinaris.
6. La desconsideració envers un company.
7. Prometre resultats que no depenguin exclusivament de l'actuació professional o establir terapèutiques afavorint els interessos comercials d'amunt els criteris estrictament sanitaris.
8. La desatenció o desconsideració envers el client. No informar al client quan aquest ho demani sobre les actuacions realitzades i sobre els resultats que es vagin assolint, o facilitar-li deliberadament informació confusa o enganyosa.
9. No notificar prèviament a la Junta de Govern del Col·legi corresponent la interposició d'una acció civil o penal contra un altre veterinari per causes derivades de l'exercici de la professió.
10. No atendre les comunicacions o requeriments d'un company, o de la Comissió de Deontologia, o dels òrgans Col·legials o del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

- 11.No sol licitar la inscripció de qualsevol alta o baixa referida als veterinaris que col laborin per a la societat professional de veterinaris.
- 12.No informar al client quan aquest ho demani sobre el cost i el resultat previsible de la seva actuació professional.
- 13.La infracció d'un deure tipificat en aquestes Normes Deontològiques Comuns, o en els Estatuts dels Col legis o en els del Consell de Col legis Veterinaris de Catalunya, o d'un acord adoptat pels òrgans de govern del Col legi quan no suposi infracció molt greu o greu.

Article 96.- De les sancions disciplinàries.

96.1.- Per infraccions molt greus s'imposarà una o més de les següents sancions:

- a) Expulsió del Col legi.
- b) Suspensió en l'exercici professional per un període de sis mesos a dos anys.
- c) Multa de fins a sis mil euros.

96.2.- Per infraccions greus s'imposarà una o més de les següents sancions:

- a) Suspensió en l'exercici professional per un període no superior a sis mesos ni inferior a un mes.
- b) Multa de fins a tres mil euros.

96.3.- Per infraccions lleus s'imposarà una o més de les següents sancions:

- a) Advertència per escrit.
- b) Multa de fins a tres cents euros.
- c) Suspensió en l'exercici professional per un període no superior a un mes.

96.4.- Les quantitats que els Col legis percebin per les sancions en forma de multa les destinaran a obra social.

96.5.- Els veterinaris que siguin sancionats hauran d'abonar les despeses ocasionades amb motiu de la tramitació del procediment disciplinari. Aquestes s'hauran de satisfer en el termini màxim d'un, dos i tres mesos respectivament per les sancions imposades com a conseqüència de infraccions lleus, greus o molt greus.

Article 97.- Dels criteris per a la seva imposició.

En la imposició de les sancions disciplinàries col legials s'haurà de guardar la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, considerant-se especialment els següents criteris per a la graduació de les sancions a aplicar:

- a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.
- b) La naturalesa o transcendència dels perjudicis causats.
- c) La reincidència per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

Article 98.- Causes d'extinció de la responsabilitat disciplinària.

98.1.- La responsabilitat disciplinària dels col legiats s'extingeix:

- a) Pel compliment de la sanció.

- b) Per la defunció.
- c) Per la prescripció.

98.2.- Si durant la tramitació del procediment disciplinari es produeix les causes previstes en les lletres b) i c) de l'apartat anterior es dictarà resolució declarant extingida la responsabilitat i arxivant les actuacions.

98.3.- La baixa en el col legi no extingeix la responsabilitat disciplinària contraeta durant el període d'alta, encara que determina la impossibilitat d'executar la sanció que s'acordi. En aquest cas es conclourà el procediment disciplinari mitjançant la resolució que sigui procedent i en el cas de sanció l'execució quedarà en suspens fins el moment en què el col legiat causi novament alta en el col legi.

Article 99.- Prescripció.

99.1.- Els terminis de prescripció en relació a les infraccions disciplinàries seran de dos anys respecte a les molt greus, d'un any respecte a les greus i de sis mesos respecte a les lleus. Aquests terminis comencen a comptar des de que la infracció s'ha comès. En el cas que es tractin d'infraccions continuades el termini s'inicia quan han finalitzat totes les accions o omissions que infringeixin el mateix o semblants preceptes administratius, en execució d'un pla preconcebut o aprofitant idèntica ocasió. Si es tracta d'infraccions permanents el termini s'inicia quan es produeix la finalització o la cessació de l'activitat il·lícita.

99.2.- Els terminis de prescripció en relació a les sancions disciplinàries seran de tres anys respecte a les imposades per infraccions molt greus, de dos anys respecte a les imposades per infraccions greus i d'un any respecte a les imposades per infraccions lleus. Aquests terminis comencen a comptar des que la sanció disciplinària és ferma en la via administrativa.

99.3.- Els terminis de prescripció s'interrompen:

- a) Per qualsevol actuació col·legial, realitzada amb coneixement formal de l'inculpat conduent a la iniciació, tramitació o resolució del procediment disciplinari. No tindran caràcter interruptiu la notificació de les actuacions col·legials que no tinguin per finalitat impulsar el procediment conduent a la imposició de la sanció disciplinària.
- b) Per qualsevol actuació col·legial, realitzada amb coneixement formal del sancionat, dirigida a executar la sanció disciplinària. No tindran caràcter interruptiu la notificació de les actuacions col·legials que no tinguin per finalitat impulsar el procediment conduent a l'execució de la sanció disciplinària.
- c) Per la interposició per part de l'inculpat o del sancionat de reclamacions o recursos de qualsevol classe.
- d) Per la suspensió de la tramitació del procediment per estar-se tramitant un procés penal pels mateixos fets o per altres fets racionalment impossibles de separar dels sancionables, d'acord amb aquestes Normes Deontològiques Comuns a la Professió Veterinària.

Article 100.- Rehabilitació per caducitat de l'anotació.

100.1.- L'anotació de les sancions a l'expedient personal del col·legiat caducarà als sis mesos si ha estat per falta lleu; als dos anys si ha estat per falta greu; als quatre anys si ha estat per falta molt greu; i als cinc anys si la sanció ha estat l'expulsió.

100.2.- El termini per a la rehabilitació col·legial es computarà a partir de l'endemà del dia en que ha quedat acomplerta la sanció.

100.3.- Els sancionats podran sol·licitar de la Junta de Govern la rehabilitació un cop transcorreguts els esmentats terminis de caducitat, la qual s'acordarà sense cap altre tràmit un cop comprovat que ha transcorregut el període de caducitat fixat en aquestes Normes Deontològiques Comuns. Tanmateix, la rehabilitació es podrà acordar d'ofici.

100.4.- La Junta de Govern trametrà al Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya y al Consejo General de Colegios Veterinarios de España la resolució dictada en el procediment de rehabilitació.

Article 101.- Rehabilitació de la sanció d'expulsió.

101.1.- No obstant el previst a l'article anterior, si la sanció ha consistit en l'expulsió del col·legi, el sol·licitant haurà d'aportar proves de la rectificació de conducta, les quals seran apreciades ponderadament per la Junta de Govern del Col·legi a fi i efecte d'acordar o denegar la rehabilitació, cosa que es farà mitjançant resolució motivada i en un termini de dos mesos des de la sol·licitud.

101.2.- Als efectes del previst en l'anterior apartat, la Junta podrà designar entre els seus membres un ponent que, prèvia audiència de l'interessat i pràctica de les proves que estimi convenients, informi favorablement o contràriament l'esmentada sol·licitud. La Junta podrà acceptar l'informe el qual podrà incorporar-se a la resolució com a motivació d'aquesta o bé separar-se d'aquest informe havent de motivar aquesta decisió.

101.3.- La resolució de la Junta de Govern es notificarà al sol·licitant en el termini de dos mesos des de la seva sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense haver-se dictat i notificat la resolució, s'entendrà que la sol·licitud ha quedat desestimada.

101.4.- Contra la resolució de la Junta de Govern es podrà interposar en el termini d'un mes recurs d'alçada davant el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya. Transcorregut el termini de tres mesos sense que es resolgui i notifiqui el recurs s'entendrà desestimat quedant expedita la via jurisdiccional contenciosa administrativa.

Article 102.- Àmbit d'aplicació del procediment disciplinari.

Aquest procediment és aplicable a les actuacions que realitzen els Col·legis de Veterinaris catalans i el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya en l'exigència de les responsabilitats disciplinàries dels col·legiats o dels veterinaris que actuen en el seu àmbit territorial de col·legiació en el cas d'infraccions de llurs deures professionals o col·legials, sense perjudici de la responsabilitat civil o penal que els hi sigui aplicable.

Article 103.- Concurrencia de sancions i independència dels procediments.

103.1.- No podran sancionar-se els fets que hagin estat sancionats penal, administrativament o disciplinàriament, en aquells casos que s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

103.2.- L'òrgan competent resoldrà la no exigibilitat de responsabilitat disciplinària en qualsevol moment de la instrucció del procediment en què quedi acreditada la fermesa d'una sanció penal, administrativa o disciplinària sobre els mateixos fets, sempre que concorri, a més, identitat de subjecte o de fonament.

103.3.- Quan està tramitant-se un procés penal pels mateixos fets o per altres fets racionalment impossibles de separar dels sancionables d'acord amb aquestes Normes Deontològiques Comuns, serà suspesa la tramitació del procediment i s'interromprà el termini de prescripció. La represa del

procediment disciplinari quedarà ajornada fins que s'incorpori a l'expedient col·legiat la decisió jurisdiccional ferma.

103.4.- Un cop iniciat el procediment, en qualsevol moment en què l'instructor apreciï que la presumpta infracció pot constituir delictes o falta penal, n'informarà immediatament a l'òrgan que hagi ordenat la incoació del procediment per tal que aquest òrgan decideixi sobre la comunicació dels fets al Ministeri Fiscal i resolgui de suspendre el procediment fins que l'autoritat judicial es pronunciï en ferm.

103.5. Represa la tramitació del procediment disciplinari en qualsevol dels supòsits esmentats, la resolució condemnatòria que es dicti haurà de respectar l'apreciació dels fets continguda en el pronunciament judicial esmentat, sempre que la resolució sigui condemnatòria.

Article 104.- Mesures de caràcter provisional.

104.1.- Excepcionalment, l'òrgan competent per a incoar l'expedient disciplinari podrà acordar mesures provisionals mitjançant resolució motivada, per tal de garantir la protecció dels interessos col·legials, la garantia de l'eficàcia en la substanciació del procediment o per raó de la gravetat dels fets imputats.

Aquestes mesures es poden acordar en la resolució que incoï el procediment o durant la seva tramitació sense que pugui tenir, en cap cas, una durada superior a sis mesos, llevat el cas de paralització del procediment imputable a l'inculpat.

104.2.- Les mesures provisionals que es poden acordar són, entre d'altres admeses en dret, les següents:

- a) la suspensió de l'exercici professional per un període de sis mesos prorrogables, en el cas de faltes molt greus, per tres més si els fets revesteixen una especial transcendència o se'n pugui derivar un perjudici per als interessos col·legials o resultar perjudicada la investigació dels fets.
- b) la suspensió de l'exercici professional per un període no superior a tres mesos en el cas d'infraccions greus.

104.3.- El temps que l'inculpat ha estat subjecte a la mesura provisional de suspensió de funcions serà, en tot cas, computable als efectes de compliment d'aquest tipus de sanció.

104.4.- No es pot acordar la mesura de suspensió provisional en l'exercici de la professió quan els col·legiats es trobin sotmesos a procés o inculpació d'un procediment penal.

Article 105.- Tramitació del procediment.

El procediment disciplinari s'impulsarà d'ofici en tots els seus tràmits, els quals s'ajustaran a les disposicions d'aquestes Normes Comuns i, en allò que no preveuen, a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els principis continguts en el Títol IX de la qual seran en qualsevol cas de compliment obligat, així com d'altres lleis que la modifiquin o substitueixin.

Article 106.- Notificacions.

106.1.- La tramitació i les notificacions s'ajustaran al que estableixen aquestes Normes Comuns i, en allò que no preveuen, al que disposa el Títol V, Capítol III i el Títol VI, Capítol II de la Llei 30/1992,

de 26 de novembre, amb les modificacions realitzades per la Llei 4/1999, de 13 de gener, i modificacions posteriors que hi puguin haver.

106.2.- Si així ho preveuen els Estatuts dels Col·legis, la notificació de les actuacions es podrà realitzar a través de mitjans informàtics, telemàtics o electrònics, en la mesura que els recursos disponibles així ho permetin i sempre que el seu destinatari hagi manifestat expressament la seva voluntat de ser notificat a través d'aquests mitjans. Aquesta notificació equivaldrà a l'efectuada per escrit sempre que es pugui garantir la recepció pel seu destinatari.

106.3.- Les notificacions poden practicar-se desplegant tota la seva eficàcia en el domicili professional que el col·legiat hagi comunicat al Col·legi, sense perjudici de la responsabilitat derivada del fet de no haver comunicat reglamentàriament l'eventual trasllat.

106.4.- Si no pot ser verificada la notificació en els termes previstos pels apartats 1, 2 i 3 de l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, la notificació es considerarà realitzada als quinze dies de l'anunci al tauler d'edictes del Col·legi.

106.5.- Les notificacions als col·legiats no residents podran realitzar-se, si s'escau, per mitjà del seu Col·legi de residència.

Article 107.- Ampliacions i pròrrogues de terminis.

107.1.- Excepcionalment, l'òrgan competent per a la iniciació i resolució del procediment podrà decidir, a proposta de l'instructor, l'ampliació dels terminis mitjançant acord amb motivació clara de les circumstàncies concurrents, actuacions realitzades i només quan s'hagin esgotat tots els mitjans disponibles.

107.2.- En el cas d'acordar-se l'ampliació del termini, aquesta no podrà ser superior a l'establert per a la tramitació del procediment.

107.3.- L'acord sobre l'ampliació, el qual es notificarà a les persones interessats, no es podrà recórrer, sens perjudici d'allò que pugui ser al·legat per part d'aquestes per a ser considerat en la resolució que posi fi al procediment i en l'eventual impugnació en ulteriors recursos que s'interposin en contra de la resolució.

Article 108.- Drets dels col·legiats en el procediment disciplinari.

Els veterinaris sotmesos a un procediment disciplinari tindran els drets següents:

- a) A ser assabentats dels fets que se li imputen, de les infraccions que aquests fets poden constituir i de les sancions que comporten, i també de la identitat de l'instructor, de l'òrgan competent per imposar la sanció i de la norma que atribueix aquesta competència.
- b) A l'accés a l'expedient administratiu en qualsevol moment del procediment, a conèixer l'estat de la seva tramitació i a obtenir còpies dels documents continguts en aquest en els termes previstos per la legislació vigent.
- c) A abstenir-se de declarar en el procediment seguit en contra seva, a formular al·legacions, a proposar les proves pertinents per a la seva defensa i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.
- d) A la presumpció d'innocència i, per tant, mentre no recaigui resolució, a no ser considerat culpable, com també a què la sanció estigui basada en actes o mitjans probatoris de càrrec o incriminadors de la conducta reprovada, a que la càrrega de la prova correspongui a qui acusa i a que qualsevol insuficiència en el resultat de les proves practicades, lliurement valorat per l'òrgan sancionador, hagi de traduir-se en un pronunciament absolutori.

- e) A actuar assistits de tècnic o assessor quan ho considerin convenient en la defensa dels seus interessos.
- f) A obtenir una resolució motivada del procediment que inclourà una valoració de les proves practicades, i especialment d'aquelles que constitueixin els fonaments bàsics de la decisió, la fixació dels fets, la infracció o les infraccions que es cometen i la sanció o les sancions que se li imposen, o bé la declaració de no existència d'infracció o de responsabilitat.
- g) A tots els altres drets reconeguts per la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 109.- Formes d'iniciació del procediment.

109.1.- El procediment s'iniciarà d'ofici, com a conseqüència de la pròpia iniciativa de l'òrgan col·legial competent, de denúncia o de comunicació.

109.2.- Abans de l'obertura de l'expedient disciplinari l'òrgan competent per iniciar el procediment disciplinari podrà acordar la realització d'unes diligències o actuacions prèvies, excepte quan la insostenibilitat de la pretensió resulti tant evident que no sigui viable iniciar cap diligència.

109.3.- Si els fets afecten a un membre de la Junta de Govern d'un Col·legi o del Ple del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, es donarà trasllat de l'expedient de forma immediata al Consell.

Article 110.- De les denúncies.

110.1.- A efectes del que es disposa en aquestes Normes Deontològiques Comuns es considera una denúncia l'acte pel que qualsevol persona, posa en coneixement d'un òrgan col·legial l'existència d'un determinat fet que pogués constituir infracció disciplinària d'un col·legiat.

110.2.- Les denúncies hauran d'expressar la identitat de la persona o les persones que la presenten, el relat dels fets que poguessin constituir infracció i la data de la seva comissió i, quan sigui possible, la identificació dels presumptes responsables. No es consideraran denúncia en cap cas els escrits anònims.

110.3.- Per a donar curs a una denúncia, caldrà que la persona o les persones que la presenten es ratifiquin davant l'òrgan competent per a la iniciació o la resolució del procediment. En cas de denunciants residents fora del territori del Col·legi, s'admetrà la ratificació efectuada en el Col·legi corresponent al territori de la seva residència.

110.4.- Es considerarà com a interessat als efectes corresponents el denunciant dels fets que s'hagi ratificat oralment, segons l'apartat anterior, el qual tindrà dret a que se li notifiquin, en la forma prevista en aquestes Normes Deontològiques comuns, els actes legalment establerts.

Article 111.- Actuacions o diligències prèvies.

111.1.- Amb anterioritat a l'obertura de l'expedient disciplinari, podran realitzar-se unes actuacions o diligències prèvies amb l'objecte de determinar amb caràcter preliminar si concorren les circumstàncies que justifiquin aquesta iniciació.

111.2.- Les actuacions o diligències prèvies seran realitzades per la persona o òrgan col·legial que determini l'òrgan competent per a la iniciació o resolució del procediment.

111.3.- Finalitzades les actuacions d'aquesta informació i necessàriament en el termini màxim de trenta dies hàbils des de la resolució que va acordar obrir-la, la persona o òrgan col·legial que les hagi

realitzat, sempre que no sigui el mateix per iniciar el procediment, farà una proposta de resolució per decidir l'obertura de l'expedient disciplinari o bé l'arxiu de les actuacions.

Article 112.- Els acords d'iniciació del procediment i d'arxiu de les actuacions.

112.1.- A la vista de la proposta formulada per la persona o l'òrgan que ha realitzat les actuacions o diligències prèvies, la Junta de Govern decidirà l'obertura de l'expedient disciplinari o bé l'arxiu d'actuacions. Aquesta competència no podrà ser objecte de delegació.

112.2.- La resolució d'arxiu d'actuacions es notificarà als denunciants i als interessats als efectes oportuns.

112.3.- La resolució d'iniciació del procediment es notificarà als interessats juntament amb el plec de càrrecs segons es disposa en l'article següent.

Article 113.- Instrucció i plec de càrrecs.

113.1.- L'instructor, donant-ne fe el secretari, ordenarà la pràctica de totes les actuacions adequades per a determinar i comprovar els fets i de totes les proves que puguin conduir al seu aclariment i a la determinació de les responsabilitats susceptibles de sanció disciplinària.

113.2.- En el termini d'un mes des de l'obertura de l'expedient disciplinari i a la vista de les actuacions practicades, l'instructor formula el plec de càrrecs amb el següent contingut:

- a) La identificació de les persones presumptament responsables.
- b) L'exposició dels fets imputats a l'inculpat en paràgrafs separats i numerats per cadascun d'ells.
- c) La infracció o infraccions que aquests fets puguin constituir, amb indicació de la seva normativa reguladora.
- d) Les sancions disciplinàries que aquests fets puguin comportar, amb indicació de la seva normativa reguladora.
- e) L'òrgan col·legial competent per imposar la sanció disciplinària.

113.3.- L'acord d'obertura de l'expedient disciplinari juntament amb el plec de càrrecs es notificarà als interessats, als quals s'atorgarà un termini de deu dies per formular alegacions.

Article 114.- Reconeixement de l'infractor.

Si l'inculpat reconeix voluntàriament la seva responsabilitat respecte dels fets, l'instructor eleva l'expedient a l'òrgan competent per a resoldre, sens perjudici que pugui continuar la seva tramitació si hi ha indicis raonables de frau o d'encobriment d'altres persones.

Article 115.- Mitjans i pràctica de la prova.

115.1.- Els fets rellevants per a la decisió d'un procediment podran acreditar-se per qualsevol mitjà de prova admissible en Dret.

115.2.- Quan l'instructor no tingui per certs els fets al·legats pels interessats o la naturalesa del procediment ho exigeixi, acordarà l'obertura d'un període de prova per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu, a fi que puguin proposar-se i practicar-se quantes consideri pertinents.

115.3.- L'instructor de l'expedient disciplinari solament podrà rebutjar les proves proposades pels interessats, mitjançant resolució motivada, quan siguin manifestament improcedents o innecessàries, perquè la seva relació amb els fets no puguin alterar la resolució final a favor del presumpte responsable. Aquesta resolució es podrà recórrer quan determini la impossibilitat de continuar el procediment o produeixi indefensió, havent-se de manifestar l'oposició en els altres casos mitjançant l'oportuna al·legació per part de l'afectat per a la seva consideració en la resolució que posi fi al procediment i en el recurs que pugui interposar-se contra la resolució.

115.4.- Es notificarà a l'inculpat amb la suficient antelació el lloc, la data i l'hora per a la pràctica de les proves que hagi de realitzar el mateix instructor, amb la finalitat que pugui intervenir.

Article 116.- Proposta de resolució.

L'instructor, dins els deu dies següents a l'expiració del període de proposició i pràctica de la prova, formularà la proposta de resolució, la qual haurà de tenir el següent contingut:

- a) la fixació amb precisió i de forma motivada dels fets que s'imputin en el procediment,
- b) la qualificació de la infracció o infraccions que constitueixen aquests fets i la seva normativa reguladora o bé la declaració d'inexistència d'infracció o infraccions,
- c) la identificació de la persona o persones que en resultin responsables,
- d) la sanció o sancions a imposar i la seva normativa reguladora o bé la declaració de no existència de responsabilitat.

Article 117.- Tràmit d'audiència i elevació de la proposta de resolució.

117.1.- La proposta de resolució es notificarà a l'inculpat perquè en el termini improrrogable de deu dies, a la vista de l'expedient, pugui al·legar davant l'instructor tot allò que consideri convenient per a la seva defensa.

117.2.- Una vegada complerts els tràmits anteriors l'instructor trametrà la proposta de resolució juntament amb l'expedient complet a la Junta de Govern o al Consell competent per a resoldre.

117.3.- Abans de dictar resolució, l'òrgan col·legial competent per a resoldre podrà decidir, mitjançant acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per a resoldre el procediment. L'acord de realització d'actuacions complementàries es notificarà als interessats, als quals se'ls concedirà un termini de set dies per a formular les al·legacions que tinguin per pertinents. Les actuacions complementàries hauran de practicar-se en un termini no superior a quinze dies. El termini per a resoldre el procediment quedarà suspès fins l'acabament de les actuacions complementàries. No tindran la consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament a la resolució final del procediment.

Article 118.- Formes de finalització de l'expedient disciplinari.

118.1.- Posaran fi a l'expedient disciplinari la resolució per la qual s'imposa la sanció o s'acorda el sobreseïment, com també la declaració de caducitat.

118.2.- També produirà la terminació de l'expedient disciplinari la impossibilitat de continuar-lo per causes sobrevingudes. La resolució que es dicti haurà de ser motivada en tot cas.

Article 119.- Resolució del procediment.

119.1.- La resolució que posi fi a l'expedient disciplinari haurà de ser acordada en el termini màxim de trenta dies des de la recepció de la proposta de l'instructor, haurà de ser motivada i decidirà totes les qüestions plantejades pels interessats i aquelles altres derivades de l'expedient disciplinari.

119.2.- En la resolució no es podran acceptar fets distints dels determinats en la fase d'instrucció de l'expedient disciplinari, salvat els que resultin, en el seu cas, de l'aplicació del previst en el número 1 d'aquest article, amb independència de la seva diferent valoració jurídica.

119.3.- La resolució dictada haurà de ser notificada a l'inculpat, haurà de respectar allò que estableix l'article 89 de la Llei 30/1992 i expressarà els recursos en contra que siguin procedents, els òrgans administratius o judicials davant els quals haurien de presentar-se i el termini per interposar-los, sens perjudici que els interessats puguin interposar qualsevol altre que considerin oportú. També s'inclourà en la resolució la valoració de les proves practicades, i especialment d'aquelles que constitueixin els fonaments bàsics de la decisió, fixaran els fets i, en el seu cas, la persona o persones responsables, la infracció o infraccions comeses i la sanció o sancions que s'imposen o bé la declaració de no existència d'infracció o de responsabilitat.

Article 120.- Caducitat del procediment.

120.1.- El venciment del termini màxim establert de sis mesos des de l'acord d'inici del procediment sense que s'hagi dictat i notificat resolució produirà la caducitat del procediment. En aquests casos, la resolució que declari la caducitat ordenarà l'arxiu de les actuacions.

120.2.- La caducitat del procediment no produirà per si mateixa la prescripció de la responsabilitat disciplinària, però els procediments caducats no interrompren el termini de prescripció.

120.3.- La caducitat del procediment no impedeix iniciar un nou procediment disciplinari per aquell mateix assumpte si encara no s'ha extingit la responsabilitat sancionadora per prescripció.

120.4.- El termini màxim per dictar i notificar la resolució quedarà suspès en els següents casos:

- a) Quan hagin de realitzar-se qualsevol tipus de prova que hagi estat proposada per les persones interessades, durant el temps necessari per a la incorporació dels resultats a l'expedient.
- b) Quan s'estigui tramitant un procés penal pels mateixos fets o per altres fets racionalment impossibles de separar dels sancionables d'acord amb aquestes Normes Deontològiques Comuns i s'hagi acordat suspendre el procediment. El termini quedarà suspès fins que s'incorpori a l'expedient col·legial la sentència o decisió judicial ferma.
- c) Quan el procediment quedi paralitzat per causa imputable a l'inculpat, mentre no desapareguin les causes que van motivar aquesta paralització.
- d) Per qualsevol altre supòsit previst en la legislació general sobre procediment administratiu.

Article 121.- Execució i suspensió de les sancions disciplinàries.

121.1.- Les resolucions de la Junta de Govern dictades en matèria disciplinària no podran executar-se fins que no hagin estat confirmades pel Consell en resoldre el recurs d'alçada o bé fins que hagi transcorregut el termini establert per a la interposició sense efectuar-la. No obstant això, les mesures provisionals aprovades poden ser executades des de la data en què han estat adoptades.

121.2.- Les resolucions del Consell de Col legis Veterinaris de Catalunya per les quals es resolen els recursos administratius en matèria disciplinària són plenament executives. Si s'interposa recurs contenciós administratiu, se'n podrà suspendre l'execució conforme als termes previstos en la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

121.3.- Les resolucions del Consell de Col legis Veterinaris de Catalunya per les quals s'imposa una sanció disciplinària en l'àmbit de les seves competències no podran executar-se fins que no hagin estat confirmades en la resolució del recurs de reposició previst o bé fins que no hagi transcorregut el termini establert per a la interposició sense efectuar-la, llevat de les mesures provisionals aprovades, que podran ser executades des de la data en què hagin estat adoptades.

Article 122.- Publicitat i efectes de les sancions disciplinàries.

122.1.- L'òrgan que dicta la sanció disciplinària, podrà acordar, per raons d'exemplaritat i en previsió de futures conductes infractores, la publicació de les sancions imposades d'acord amb el previst en les presents Normes Deontològiques Comuns, una vegada siguin fermes en via administrativa, amb independència de la seva execució.

122.2.- Quan la sanció hagi estat objecte de recurs davant el Consell de Col legis Veterinaris de Catalunya, aquest comunicarà la resolució d'aquest recurs al Col legi al que pertanyi l'inculpat a efectes de la seva publicació.

122.3.- La publicació haurà de fer-se en els butlletins d'informació que els Col legis distribueixen als seus col legiats, com també en els taulers d'anunci d'aquestes Corporacions, i podran donar referència dels noms i cognoms, la classe i naturalesa de la infracció comesa i de la sanció imposada. En el cas que la sanció disciplinària sigui judicialment anul·lada haurà de fer-se anàloga publicitat d'aquesta anul·lació.

122.4.- Les sancions disciplinàries que impliquin suspensió en l'exercici de la professió o expulsió d'un Col legi tindran efecte en l'àmbit de tots els Col legis de Veterinaris de l'Estat espanyol, i amb aquesta finalitat hauran de ser comunicades al Consejo General de Colegios Veterinarios de España perquè ho traslladi als altres Col legis.

Article 123.- Iniciació del procediment abreujat.

L'òrgan competent per iniciar el procediment abreujat, acordarà la tramitació de l'expedient disciplinari regulat a continuació quan aprecii de forma motivada l'existència d'elements de judici que permetin qualificar la infracció com a lleu.

Article 124.- Instrucció del procediment abreujat.

124.1.- Una vegada dictat l'acord d'iniciació, l'instructor, a la vista de les actuacions practicades, formularà la proposta de resolució.

124.2.- La proposta de resolució, on s'han d'exposar els fets imputats, les infraccions que aquestos puguin constituir, les sancions d'aplicació, l'òrgan competent per a resoldre i la normativa que li atorguen la competència, es notificarà als interessats juntament amb l'acord d'iniciació i la indicació de que es tracta d'un procediment abreujat, a fi que en un termini de 10 dies puguin proposar proves i al legar allò que considerin convenient per a la defensa dels seus drets i interessos.

124.3.- Transcorregut el termini anterior i després de l'eventual pràctica de la prova, l'instructor, sense cap altre tràmit, elevarà l'expedient a l'òrgan competent per a resoldre.

124.4.- En tot cas, l'òrgan competent podrà proposar o acordar que se segueixi el procediment ordinari.

Article 125.- Resolució del procediment abreujat.

El procediment abreujat es resoldrà i notificarà en el termini d'un mes des de la seva iniciació.

Article 126.- Objecte dels recursos.

126.1.- Podran ser objecte de recurs en via administrativa col·legial les resolucions que posin fi al procediment i als actes de tràmit que determinin la impossibilitat de continuar el procediment, produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets i interessos legítims.

126.2.- L'oposició a la resta d'actes de tràmit haurà d'al·legar-se pels interessats, per a la seva consideració en la resolució que posi fi al procediment, i per a la impugnació d'aquests actes en el recurs administratiu.

Article 127.- Actes que posen fi a la via administrativa.

127.1.- Les resolucions del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya en matèria disciplinària esgoten la via administrativa d'acord amb l'article 109 de la Llei 30/1992 i podran ser recorregudes potestativament en reposició davant el mateix Consell o ser impugnades directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

127.2.- Les demés resolucions col·legials en matèria disciplinària podran ser objecte de recurs d'alçada davant el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

Article 128.- Motius d'impugnació.

128.1.- Els recursos d'alçada i potestatiu de reposició podran fonamentar-se en qualsevol dels motius de nul·litat i anul·labilitat previstos en els articles 62 i 63 de la Llei 30/1992.

128.2.- El recurs extraordinari de revisió solament podrà fonamentar-se únicament en els casos previstos a l'article 118 de la Llei 30/1992.

Article 129.- Interposició dels recursos.

129.1.- El recurs d'alçada podrà interposar-se en el termini improrrogable d'un mes des de la notificació, mitjançant escrit a presentar davant la Junta de Govern del Col·legi que hagi dictat la resolució recorreguda o davant del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya. Si el recurs s'hagués interposat davant la Junta de Govern, aquesta haurà de trametre'l al Consell en el termini de deu dies, amb el seu informe i amb una còpia completa i ordenada de l'expedient.

129.2.- El recurs potestatiu de reposició podrà interposar-se en el termini improrrogable d'un mes des de la notificació, mitjançant escrit a presentar davant del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

Article 130.- Audiència de les persones interessades.

130.1.- Per a la resolució dels recursos podran tenir-se en compte tots els fets i al·legacions continguts a l'expedient. L'òrgan que resolgui el recurs decidirà totes les qüestions, tant de forma com de fons, que plantegi el procediment, hagin estat al·legades o no per les persones interessades.

130.2.- Quan calgui tenir en compte documents no recollits en l'expedient originari, es posarà de manifest a les parts per tal que, en un termini no inferior a deu dies ni superior a quinze, formulin les al·legacions i presentin els documents i justificants que considerin procedents.

130.3.- La resolució estimarà en tot o en part o desestimarà les pretensions formulades en el recurs o declararà la seva inadmissió. En tot cas, la resolució serà congruent amb les peticions formulades pel recurrent.

Article 131.- Resolució dels recursos.

131.1.- El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, realitzats prèviament els informes i proves que estimi pertinents, haurà de dictar i notificar resolució expressa en els tres mesos següents a la recepció del recurs i els antecedents.

131.2.- Transcorreguts tres mesos des de la interposició del recurs d'alçada sense que es resolgui i notifiqui la resolució es podrà entendre desestimat el recurs.

131.3.- Transcorregut un mes des de la interposició del recurs potestatiu de reposició contra l'arxiu de diligències prèvies sense que es resolgui i notifiqui la resolució es podrà entendre desestimat el recurs.

131.4.- La resolució dels recursos haurà de ser motivada i resoldrà totes les qüestions plantejades a l'expedient.

Disposició addicional.

Els Col legis de Veterinaris catalans adaptaran la seva normativa a l'establert a les presents Normes Deontològiques Comuns en el termini de sis mesos a comptar des de la seva entrada en vigor.

Disposició transitòria.

Els procediments que es trobin en curs en el moment de l'entrada en vigor de les presents Normes no se'ls aplicaran aquestes, sinó que es regiran fins a la seva finalització per les Normes Deontològiques Comuns que es trobaven anteriorment en vigor. Els nous procediments que s'iniciïn es regiran per les presents Normes.

Disposició derogatòria.

Queden derogades les anteriors Normes Deontològiques Comuns a la Professi3 Veterinària i quantes normes s'oposin a les presents.

Disposició final.

Les presents Normes Deontològiques Comuns entraran en vigor el dia 1 de juny de 2003.

Aprovat en el Ple del Consell de Col legis Veterinaris de Catalunya del dia 27 de maig de 2002.”

Manel Giménez i Jordana
Secretari

Francesc Monné i Orga
President